

PERGALĖ

**Biblijos pamokos paaugliams
(10-14 metų)**

B-1 (5)

Turinys

1 pamoka. Visur aukurai	3 psl.
2 pamoka. Kalėjime, duobėje ar rūmuose	5 psl.
3 pamoka. Susitikimas prie degančio krūmo	7 psl.
4 pamoka. Būti organizuotesniais	10 psl.
5 pamoka. Tikras išlaidautojas	12 psl.
6 pamoka. Dangus jau paruoštas	15 psl.
7 pamoka. Vaistai nuo vienatvės	17 psl.
8 pamoka. Pauliaus sėkmės paslaptis	19 psl.
9 pamoka. Vyksta statybos	21 psl.
10 pamoka. Maldos karys	24 psl.
11 pamoka. Šlovinsiu Dievą	26 psl.
12 pamoka. Nenugalimieji	28 psl.
13 pamoka. Matantis kiaurai	31 psl.

VISUR AUKURAI

Įsimintina eilutė: „Kas nori Man tarnauti, tegul seka paskui Mane: kur Aš esu, ten bus ir Mano tarnas. Kas Man tarnaus, tą pagerbs Mano Tėvas” (Jn 12, 26).

Tyrinėjimo tekstai: Pr 11, 27 – 12, 9.

Pagrindinė mintis: Mes galime tarnauti Dievui visur, kur tik Jis mus benuvestų.

Įsivaizduokite, kad kai kuriems šeimos nariams reikia pakeisti gyvenamąją vietą, bet jūs turite pasirinkimą: jūs galite vykti su jais arba pasilikti. Kaip jaustumėtės, jei sutiktumėte vykti su tėvais į nežinomą kraštą, palikdami artimuosius ir draugus? (Pr 11, 27 – 12, 9)

Lotui reikėjo rimtai apsispręsti. Jis buvo jaunas ir atrodė, kad visas jo gyvenimas tiesiog perpildytas pasikeitimais, kurie toli gražu ne visada suteikdavo džiaugsmą. Kartais būdavo visiškai priešingai.

Visų pirma jo tėvas Haranas mirė būdamas dar visai jaunas. Lotui teko gyventi su savo seneliu Terachu. Po to Terachas su visa savo šeima išvyko iš Chaldėjų Ūro, kur buvo palaidotas Loto tėvas. Lotui reikėjo susirinkti savo daiktus ir visam laikui palikti gimtąjį kraštą, draugus – visa, kas jam buvo taip brangu! Lotas su savo seneliu ir dėdėmis Nahoru ir Abromu leidosi į ilgą kelią, vedantį į Kanaaną. Kai Lotas paklausė, kokie bus jo naujieji namai, niekas negalėjo duoti tinkamo atsakymo. Pats trumpiausias kelias į Kanaaną vedė per Arabijos dykumą. Bet pereiti jį buvo neįmanoma. Iki to laiko tai padaryti dar niekam nebuvo pavykę. Ir visi nusprendė keliauti aplinkiniu keliu, kilti aukštyne palei Eufrato upę. Nuėję maždaug 965 km, jie sustojo Harano mieste.

Gyvenant naujoje vietoje, šeimoje įvyko dideli pasikeitimai. Anksčiau visi šeimos nariai buvo labai artimi Dievui. Jie visada sekė Jo keliais, bet dabar kai kurie iš jų pradėjo garbinti kitus dievus. Nepastebimai diena po dienos jie vis labiau tapdavo panašūs į Harano gyventojus. Po to, kai senelis Terachas mirė, Loto dėdė Abromas pranešė, kad Dievas jam liepė toliau tęsti kelionę į Kanaaną. Juk būtent ten jie išsiruošė, palikę chaldėjų Ūrą. Abromas pasakė, kad reikia tęsti kelionę.

Visi žinojo, kad Abromas buvo ištikimas Dievui. Ir jei jis pasakė, kad Dievas kreipėsi į jį ir davė nurodymus, tai nepaisyti tokio apreiškimo buvo neįmanoma. Dievas perspėjo Abromą apie pavojų, kuris tykojo jų, jei jie pasiliktų Harane. Bet Kanaanas atrodė taip toli, o juk jie jau priprato prie tenyškščio gyvenimo. Užuoat gyvenę tvirtuose jaukiuose namuose, su keturiomis sienomis ir patikimu stogu, jiems tikriausia visą likusį gyvenimą teks praleisti aptriušusiose palapinėse. Be to, žmonės, gyvenantys Kanaane, garsėjo dar blogesne reputacija nei Harano gyventojai. Nejaugi iš tiesų reikėjo eiti į Kanaaną? Loto dėdė Nahoras pareiškė, kad jis ir jo šeima niekur neis.

Abromas ir jo žmona Sara pradėjo ruošti tolimesnę kelionę. Kraudamiesi savo daiktus, jie įkalbinėjo Lotą eiti kartu: „Dievas davė mums pažadą, – pasakė Abromas, – jei mes seksime Juo, tai tapsime didžia tauta. Taip pasakė Dievas ir aš tikiu Juo.”

Lotas nežinojo, ką daryti. Jis atrodė tuojau plyš pusiau, nežinodamas, kuo sekti.

Galų gale, kai Abromas jau buvo pasiruošęs kelionei, Lotas nusprendė prisijungti prie jo.

Visos kelionės metu Abromas niekada nepretendavo į vado vaidmenį. Kur beeitų, jis visur pasakojo apie tai, kad tik Dievas yra Savo tautos vadas. Kai jie priėjo prie vietovės, vadinamos Sichemu, jis įsikūrė plačiame slėnyje, garsėjančiame gausia augmenija. Tai buvo nuostabi vieta, įžymi

savo derlingais laukais ir sodais. Kad atsidėkotų Dievui už Jo vadovavimą, Abromas pastatė aukurą.

Kanaane ilgą laiką gyveno žmonės, kurie garbino stabus. Kai Abromas keliavo per Kanaaną, jis matė daugelį aukurų, pastatytų netikrų dievų garbei. Buvo akivaizdu, kad kanaaniečiai ant savo aukurų aukojo net žmones. Ir būtent tokioje aplinkoje Abromas be baimės pastatė savo aukurą, kad garbintų vienintelį tikrąjį Dievą.

Kai tik Abromas sustodavo ir įsikurdavo, jis tučtuojau pastatydavo aukurą Dievui ir kviesdavo visus savo namiškius Jo garbinimui. Lotas visada su džiaugsmu laukė to momento. Visi susirinkdavo kartu ir garbindavo Viešpatį už Jo vadovavimą. Lotas su nuostaba stebėjo, kaip Abromo įtaka augo Kanaane. Labai greitai Abromas ir Sara tapo tokie žinomi šioje naujoje žemėje, kaip ir Harane, o tai įvyko dėka jų meilės ir tarnavimo žmonėms. Kiekvieną kartą, kai Abromas keliaudavo į kitą vietą, jis palikdavo aukurą, primenantį visiems gyvąjį Dievą. Visam likusiam savo gyvenimui Lotas tvirtai išmoko Abromo suteiktą pamoką apie tai, kad kur tu bebūtum, tu gali tarnauti Dievui.

Sabata

Pasidalykite su tėvais praėjusios pamokos įspūdžiais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Visur aukurai”.

Išmokite atmintinai įsimintiną eilutę; užrašykite ant lapelio ir pasikabinkite gerai matomoje vietoje.

Melskite Dievo, kad Jis duotų nuoširdų troškimą sekti Jo vadovavimu.

Patyrinėkite enciklopediją, Simfoniją ar Biblijos žodyną ir suraskite kiek įmanoma daugiau informacijos apie aukurus, užrašykite surinktą medžiagą savo Biblijos tyrinėjimo sąsiuvinyje.

Pirmadienis

Perskaitykite Pr 11, 27–32.

Pagalvokite, kodėl taip svarbu žinoti Abromo šeimos istoriją? Nupieškite Abromo genealoginę medį, pradedant nuo Teracho. Melskitės ir dėkokite Dievui už savo šeimą.

Antradienis

Perskaitykite Pr 12, 1–3.

Pamąstykite apie tai, koku būdu Abromas sužinojo, kad būtent Viešpats jam pasiuntė žinią?

Prisiminkite atvejį, kai jus ar jūsų draugą Dievas kvietė kokiam nors ypatingam tarnavimui Jam.

Pasimelskite ir padėkokite už Jo vadovavimą jūsų gyvenime.

Trečiadienis

Perskaitykite Pr 12, 4–5.

Pagalvokite apie tai, kas buvo tie žmonės, ta “tauta”, kuri ėjo kartu su Abromu? Kodėl Abromas pasiėmė tuos žmones? Jei jūs atsidurtumėte Abromo vietoje, ką jūs pasiimtumėte su savimi į tokią kelionę?

Užrašykite savo Biblijos tyrinėjimo sąsiuvinyje trijų žmonių vardus, kuriems jūs galėtumėte pasitarnauti ir kaip jūs galėtumėte tai padaryti. Per ateinančias tris dienas paruoškite šiems žmonėms malonius siurprizus.

Padarykite tai, ką suplanavote.

Paprašykite Dievo palaiminti tuos žmones per savo tarnavimą.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Pr 12, 6–9.

Suraskite Biblijoje dar du personažus, kurie tarnavo Dievui ir žmonėms svetimose šalyse. Kuo skiriasi jų tarnavimas nuo Abromo? Kas buvo bendro?

Pastatykite aukurą iš kokių nors akmenų, kuriuos galite surasti prie savo namų. Užrašykite ant lapo įsimintina eilutę ir padėkite ant aukuro. Pastatykite aukurą tokioje vietoje, kad visa jūsų šeima galėtų jį matyti.

Paprašykite Dievo pagalbos sugalvoti tokį tarnavimą, dėka kurio jūs galėtumėte paliudyti apie gyvąjį Dievą.

Penktadienis

Šeimos pamaldų metu Pr 11, 11 – 12, 9 perskaitykite.

Įsivaizduokite, kad jūs žurnalistas, atliekantis tyrimą. Tegul vienas iš šeimos narių atlieka Abromo vaidmenį. Paimkite interviu iš Abromo ir paklauskite, kodėl jis visur statė aukurus Dievui.

Paklauskite kieno nors iš šeimos, ką jiems reiškia tarnauti Dievui.

Aptarkite šeimoje tarnavimo savo kaimynams ir žmonėms, gyvenantiems netoliese, būdus.

Pasimelskite visa šeima prie aukuro, kurį jūs pastatėte iš akmenų, ir pasišvęskite tarnauti Dievui.

2 pamoka

KALĖJIME, DUOBĖJE AR RŪMUOSE

Įsimintina eilutė: „Kas gi mus atskirs nuo Kristaus meilės? Ar vargas? ar priespauda? ar persekiojimas? ar badas? ar nuogumas? ar pavojus? ar kalavijas? Tačiau visa mes lengvai nugalime per Tą, kuris mus pamilo” (Rom 8, 35.37).

Tyrinėjimo tekstai: Pr 39 – 41sk.

Pagrindinė mintis: Dievas gausiai mus laimina, kai tarnaujame Jam, net jei šėtonas gundo mus.

Įsivaizduokite, kad kažkas išvežė jus iš gimtųjų namų. Jūs net neturėjote laiko atsisveikinti su artimaisiais ar pasiimti būtiniausias daiktus. Jūs tikras, kad daugiau niekada nebepamatysite savo šeimos. Kaip jūs jaustumėtės? (Pr 39 – 41)

Mano gyvenimas daugelį kartų smarkiai keitėsi. Daugelio žmonių gyvenimai keičiasi pamažu ir palaipsniui, bet man viskas buvo kitaip. Mano gyvenimas keisdavosi taip netikėtai, kaip savo kryptį keičia vėjas. Be to, ir be jokio perspėjimo. Dėka tokios savo patirties esu tikras, kad mano gyvenime nesikeičia tik Dievas.

Leiskite man paaiškinti, ką aš turiu omenyje. Pradėsiu viską iš eilės. Taip atsitiko, kad aš atsiūriau savo piktų brolių draugijoje toli nuo namų. Dėl pavydo jie įmetė mane į tuščią, gilią duobę.

Iš pradžių jie ketino mane nužudyti, bet vėliau pardavė pagonių pirkliais, vedantiems savo karavaną į Egiptą. Su ašaromis maldavau pasigailėjimo, bet jų veidai neparodė nė lašelio gailėsčio ir vilties. Jie šaltakraujiškai mane pardavė izmaelitams.

Vienu akimirksniu iš tėvo mylimo sūnaus aš pavirtau į vergą. Su ilgesiu žvelgiau į kalvas, kur buvo tėvo palapinės, kurios greitai pranyko už horizonto. Man reikėjo nuspręsti, kaip gyventi toliau. Aš prisiminiau tėvo pasakojimus apie Dievą ir nusprendžiau, kad tėvo Dievas bus ir mano Dievas.

Aš tvirtai pasižadėjau, kad visada pasitikėsiu Juo ir tarnausiu Jam, kad ir kokie užklyptų gyvenimo sunkumai. Taip apsisprendęs, ramiai užmigau.

Egipte mane perpardavė Potifarui, sargybos viršininkui. Nepaisant to, kad man buvo tik 17 metų, Dievas palaimino mane ir aš dešimt metų su tikėjimu ir tiesa tarnavau savo šeimininkui. Dievas davė man pasisekimą. Ir Potifaras elgėsi su manimi kaip su sūnumi, o ne kaip su vergu. Aš labai vertinau jo pasitikėjimą manimi.

Bet štai vėl mano gyvenimas akimirksniu pasikeitė. Dėl melagingų Potifaro žmonos kaltinimų aš pavirtau iš mylimo namų prievaizdo į kalėjimo kalinį. Ir iš vis, ko vertas buvo mano gyvenimas? Tada man pasirodė, kad mano sąžiningumas sukeldavo tik nemalonumus. Bet po to aš vėl prisiminiau savo tėvo pasakojimus ir tai, kaip aš pažadėjau tarnauti Dievui, nieko nepaisydamas.

Ir todėl net kalėjime aš suradau galimybę tarnauti. Aš tvarkydavau visą kalėjimą, kalbėdavau su belaisviais ir padrašindavau kalinius. Galų gale mane paskyrė atsakingu už kalėjimą.

Niekada nepamiršiu vynininko ir kepėjo, kurie taip pat pakliuvo į kalėjimą.

Jie abu susapnavo keistus sapnus ir jie paprašė manęs juos išaiškinti. Gaila, bet kepėjui buvo lemta numirti, o vynininkas turėjo vėl sugrįžti pas faraoną. Aš paprašiau, kad jis mane prisimintų tą dieną, kai sugrįš į rūmus.

Po to, kai viskas išsipildė, praėjo dveji metai, bet aš vis dar sėdėjau kalėjime. Man buvo jau 30 ir aš mažčiau apie tai, kiek laiko man dar reikės būti įkalintam. Bet kartą mano gyvenime vėl įsižiebė vilties spindulėlis. Mane pakvietė į rūmus išaiškinti susapnuotą faraono sapną. Man paruošė vonią, nuskuto ir apkirpo, davė naujus drabužius ir štai pagaliau aš stovėjau prieš faraoną.

Taip, jis iš tikrųjų susapnavo keistą sapną.

Viešpats vėl davė galimybę tarnauti žmonėms ir aš pasakiau Egipto faraonui, kad Dievas perspėja jį apie po septynerių metų jo karalystei gresiantį pavojų. Aš papasakojau faraonui apie derlingus metus ir bado metus, kurie jau netrukus turėjo prasidėti.

Pasitaręs su savo patarėjais, faraonas paskyrė mane viso Egipto valdytoju. „Tu būsi mano namų valdytoju, ir visi mano žmonės klausys tavo įsakymų. Tik sostu aš būsiu už tave viršesnis. Žiūrėk, skiriu tave viso Egipto krašto valdytoju“ – pasakė jis. Po to jis davė man žiedą, vežimą ir net žmoną, vardu Asenatą.

Staiga, akimirksniu, iš kalinio aš pavirtau į Egipto valdytoją Cafnat Paneahu, kuris prilygo faraonui. Aš galėjau manyti, kad viso to nusipelniau už savo kančias, bet aš vėl prisiminiau pažadą tarnauti ne savojo „aš“ dievui, o Abraomo, Izaoko ir Jokūbo Dievui. Aš supratau, kad su manimi visada buvo Viešpats: ir duobėje, į kurią įmetė broliai, ir vergovėje, ir kalėjime, ir dabar – rūmuose, kuriuose aš gyvenu. Aš pašvenčiau save tarnauti Dievui, nepaisant visų tų šėtono sukeltų sunkumų mano kelyje. Dievas palaimino mane. Mano Viešpats tikrai vertas meilės ir tarnavimo Jam per amžius!

Sabata

Pasidalykite su tėvais praėjusios pamokos įspūdžiais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Kalėjime, duobėje ar rūmuose“.

Išmokite atmintinai įsimintiną eilutę.

Išvardykite tuos atvejus, kai Juozapas tarnavo žmonėms.

Paprašykite Dievo parodyti jums tarnavimo jūsų artimiesiems būdus.

Pirmadienis

Skaitykite Pr 41, 14–16.

Pagalvokite apie tai, kada reikia veikti pačiam, o kada reikia pasikliauti Dievu, kad Jis išspręstų mūsų problemas.

Paprašykite Dievo padėti išsiaiškinti atsakymą į šį klausimą.

Antradienis

Skaitykite Mk 9, 33–35 ir Mt 20, 25–28.

Išvardykite tarno savybes, apie kurias kalba Jėzus.

Įsivaizduokite, kad jūs esate vienas iš tų pirklių, nupirkusių Juozapą. Kaip jūs pasielgtumėte, jei sužinotumėte, kad Juozapą parduoda jo paties broliai?

Prašykite Dievo, kad Jis padėtų jums parodyti kantrumą ir gerumą jūsų broliams ir seserims.

Trečiadienis

Skaitykite Gal 6, 2; Rom 15, 1.

Pagalvokite, ką reiškia posakis „nešti vienas kito naštas“?

Užrašykite savo Biblijos tyrinėjimo sąsiuvinyje tris būdus, kaip galima nešti naštas kieno nors iš šeimos narių ar klasės draugų.

Pasimelskite, kad jūs galėtumėte palengvinti kieno nors naštą šiandien.

Ketvirtadienis

Skaitykite Pr 41, 37–39.

Pagalvokite, kas Juozapo gyvenime padarė didelį įspūdį faraonui?

Įsivaizduokite, kad jūs žurnalistas. Savo Biblijos tyrinėjimo sąsiuvinyje užrašykite interviu su Juozapu apie skirtingus jo gyvenimo įvykius.

Penktadienis

Skaitykite 1 Pt 4, 12–13.

Prisiminate, kad Dievas gausiai mus laimina, kai tarnaujame Jam, net jei šėtonas gundo mus.

Suvidinkite šeimos rate Juozapo gyvenimą.

Visa šeima pakalbėkite, kaip jūs galėtumėte tarnauti aplinkiniams žmonėms, nepaisant sunkių gyvenimo aplinkybių.

Pagiedokite giesmę.

Dėkokite Dievui už tai, kad Jis laimina jūsų tarnavimą, nepaisant sunkumų, kuriuos sukelia šėtonas.

3 pamoka

SUSITIKIMAS PRIE DEGANČIO KRŪMO

Įsimintina eilutė: „Turime įvairių dovanų, destis kokia malonė mums suteikta. Kas turi pranašystės dovaną, tegul ja naudojasi, laikydamasis tikėjimo; kas dovaną tarnauti – tetarnauja, kas mokyti – tegul moko, kas paraginti – tegul ragina; kas dovaną šelpti – tegul šelpia dosniai, kas vadovauti – tegul vadovauja rūpestingai; kas dovaną gailėstingumo darbams – tegul pagelbi kitiems su džiaugsmu” (Rom 12, 6 – 8).

Tyrinėjimo tekstai: Iš 4, 10–17.

Pagrindinė mintis: Jėzus pašaukė mus būti palaima artimiesiems, kad jiems tarnautume dovanomis, kurias Jis mums davė.

Įsivaizduokite, kad jūs mokėtės groti fortepijonu vienerius metus, o dabar jus kviečia groti vienoje iš didžiausių šalies koncertų salių. Ką jūs atsakytumėte į tokį pasiūlymą? Ar sutiktumėte groti koncerte, jei kas pažadėtų, jog, jei pasiklausite juo, tai viskas pasiseks gerai? Šiandien mes sužinosime, kaip Dievas paprašė Mozės įvykdyti užduotį, kuri atrodė jam per sunki. (Iš 4, 10–17)

Krūmas ir toliau degė, o Mozė nežinojo, ar liks gyvas po to, kai regėjo Dievą. Viešpats, žinomas kaip Jehova, ką tik pasakė jam tai, kad jis turi sugrįžti į Egiptą. Dievas norėjo, kad Mozė praneštų Egipto valdovui tai, jog Dievas reikalauja išlaisvinti Jo tautą, Izraelio sūnus.

„Jie niekada nesutiks paleisti savo vergus, – pagalvojo Mozė, – aš bandžiau išgelbėti savo tautą prieš daug metų. Bet kai aš išvadavau vieną hebrajų iš egiptiečio, kuris jį mušė, izraelitai tik pasijuokė iš manęs. Aš vos išsigelbėjau.“

Dievas ką tik parodė Mozei tris nuostabius stebuklus, su kuriais jis turėjo įrodyti egiptiečiams Dievo galybę. Jis galėjo numesti savo lazda ant žemės ir ji pavirsdavo gyvate; jis galėjo įkišti ranką sau į užantį ir ištraukti ją balta, pažeistą raupsų. Ir jei po to faraonas nepatikėtų Dievo galybe, tai Mozė galėjo pasemti Nilo vandens, išpilti jį ant žemės ir jis pavirstų krauju.

Bet Mozė žinojo, kad egiptiečių burtininkai taip pat galėjo kažką panašaus padaryti. Jis abejojo, ar tai padarys egiptiečiams kokį nors įspūdį. Praėjo 40 metų, kai Mozė pabėgo iš Egipto, ir jis jau nebesijautė Izraelio išlaisvintoju; jis net abejojo tuo, ar galės kalbėti egiptiečių kalba taip pat gerai, kaip kažkada kalbėjo. Daugelį metų tik avys buvo jo klausytojos.

Bet Mozė negalėjo paprasčiausiai tik stovėti ir savęs gailėtis. Dievas vėl kreipėsi į jį. Mozė užmerkė akis ir pasisuko į nesudegantį krūmą. „O kas duoda burną žmogui? Kas padaro jį nebylį ar kurčią, regintį ar aklą? Argi ne Aš, Viešpats? O dabar eik! Aš būsiu su tavo lūpomis ir pamokysiu, ką turi sakyti.“ Dievas davė Mozei viską, kas būtina, kad įvykdytų paskirtą darbą. Bet Mozė vis dar bijojo.

„Ak, mano Viešpatie, prašau siųsti ką nors kitą.“

Krūmas degė ir spragsėjo. „Kodėl aš abejoju? – pagalvojo Mozė. – Tikriausia Dievas nepatenkintas. Ir kodėl aš bijau Juo pasikliauti?«

Dievas vėl prakalbo: „Ar tu neturi brolio, levito Aarono? Aš žinau, jis iškalbus. Kaip tik dabar jis ateina tavęs pasitikti. Tave pamačius, džiaugsis jo širdis.“

„Aaronas ateina pas mane?“ – Mozė apstulbo. Jis nematė savo brolio daugelį metų. „Kaip šaunu, kad mes vėl būsimė kartu! Dievas teisus! Aaronas tikrai moka gražiai kalbėti. Tikriausia iš mūsų išeis nuostabi komanda.“ Mozės baimė pamažu pradėjo blėsti. „Moze! – toliau kalbėjo Dievas iš degančio krūmo. – Jis žmonėms kalbės už tave: jis bus tau kaip lūpos, o tu jam būsi kaip Dievas.“ Buvo akivaizdu, kad Dievas nesiruošė taip lengvai paleisti Mozės, Viešpats ketino kalbėti būtent per jį. Dievas davė Mozei vadovo dovaną ir dabar jį kvietė ją panaudoti, kad palaimintų Savo tautą – izraelitus. Mozė susitaikė, pamatęs, kad nepaisant jo klaidų ir abejonių, Dievas vis dar kreipiasi į jį.

Krūmas liepsnojo vis smarkiau. „Paimk į savo ranką šią lazda, – pasakė Dievas Mozei, – ja turėsi daryti ženklus.“

Mozė nuolankiai ištiesė ranką ir pakėlė lazda. Kai jis vėl pažvelgė į krūmą, pamatė, kad jis jau nustojo degti. Smėlis po jo kojomis pradėjo vėsti, artinosi vakaras. Mozė apsimovė savo sandalus.

„Dievas pažadėjo išmokyti mane to, ką reikia daryti – pagalvojo Mozė. – Jis net pasiruošęs

su manimi kartu pasiūsti tą, kuris turi kitus talentus.” Jis sugrįžo prie savo kaimenės. „O aš jau maniau, kad likusį savo gyvenimą praleisiu su avimis, bet Dievas kviečia mane rūpintis žmonėmis.” Mozė nusišypsojo ir nuskubėjo namo.

Sabata

Pasidalykite su tėvais praėjusios pamokos įspūdžiais. Papasakokite apie savo patirtį, kuri, tikriausia, pakeitė ir jūsų gyvenimą.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Susitikimas prie degančio krūmo”.

Išmokite atmintinai įsimintiną eilutę.

Įsivaizduokite esąs Mozė. Kaip jūs papasakotumėte savo žmonai apie tai, kas įvyko?

Paprašykite Dievo parodyti jums, kaip jūsų talentai ir sugebėjimai galėtų tapti palaima aplinkiniams.

Pirmadienis

Skaitykite Iš 4, 10–17.

Pagalvokite apie tai, kam kviečia jus Viešpats? Ar esate pasiruošęs tai atlikti?

Sudarykite sąrašą visų dovanų ir talentų, kuriais apdovanojo jus Dievas, savo Biblijos tyrinėjimo sąsiuvinyje.

Paskambinkite ar susitikite su draugu ir pakalbėkite apie tuos talentus, kuriuos Viešpats davė jam.

Paprašykite Dievo, kad nuolatos primintų jums apie tai, kuo jūs ir jūsų draugai galėtumėte Jam pasitarnauti.

Antradienis

Skaitykite Iš 4, 10–17.

Pagalvokite apie Aaroną. Ar kvietė Dievas jus dirbti su kuo nors kartu, kad padėtumėte vienas kitam?

Prašykite Dievo suteikti jums troškimą tarnauti Jam savo talentais pačiu geriausiu būdu.

Trečiadienis

Skaitykite Iš 4, 10–17.

Suskaičiuokite, kiek kartų teisinosi Mozė.

Prisiminkite, ar jūs kada nors rasdavote pasiteisinimų tik tam, kad nieko nedarytumėte tuo metu, kai Dievas kvietė jus tarnauti.

Pasimelskite ir padėkokite Dievui už tai, kad Jis vis dar myli jus, nepaisant visų jūsų atsikalbinėjimų ir dažno nenoro tarnauti Jam.

Ketvirtadienis

Skaitykite Ps 119, 105.

Pagalvokite, kas yra jūsų “degantis krūmas”? Kur Dievas susitinka su jumis?

Palyginkite, kas bendra ir kas ne yra tarp Biblijos skaitymo ir susitikimo su Dievu prie “nesudegančio krūmo”?

Pasimelskite ir padėkokite Dievui už tai, kad Jis Biblijoje atveria mums tiesą apie mūsų dovanas ir sugebėjimus, kuriuos mes turime naudoti tarnavime Jam.

Penktadienis

Šeimos pamaldų metu visi kartu perskaitykite Rom 12, 3–8. Atmintinai pasakykite tą vietą, kuri yra jūsų įsimintina eilutė.

Pakalbėkite apie sugebėjimus, kuriuos Dievas davė kiekvienam jūsų šeimos nariui. Pamaštykite, kaip kiekvienas iš jūsų galite panaudoti šiuos sugebėjimus tam, kad būtumėte palaima aplinkiniams žmonėms ir vienas kitam.

Padarykite savo mažesniam broliui ar sesutei tokį pat maketą krūmo, kurį jūs naudojote Sabatos mokykloje.

Pasimelskite visi kartu susikibę rankomis ir padėkokite Dievui už tai, kad jūs savo tarnavimu taptumėte palaima artimiesiems.

4 pamoka

BŪTI ORGANIZUOTESNIAIS!

Įsimintina eilutė: „Tikrai viskas tebūna daroma padoriai ir tvarkingai“ (1 Kor 14, 40).

Tyrinėjimo tekstai: Iš 18.

Pagrindinė mintis: Dievas kviečia mus organizuotam tarnavimui.

Ar turėjote kada nors savo gyvenime užduotį, kurią, rodės, buvo neįmanoma atlikti, dėl ko jūs labai jaudinotės ir išgyvenote? Ar buvo jūsų gyvenime stresinių akimirku? Dievas nori jus išmokyti, kad mūsų gyvenimo reikalai ir tarnavimas Dievui būtų sutvarkyti ir organizuoti, kas sumažintų fizinį ir moralinį spaudimą. To Jis gali išmokyti ir mus, kaip tai padarė Mozei. (Iš 18)

Jetras pažvelgė iš palapinės į savo dukterį Ciporą, kuri linksmai kalbėjosi su savo sūnumis Geršomu ir Eliezeru. Jis prisiminė tą dieną, kai Mozė, jo žentas, Cipora ir du jo sūnūs patraukė į Egiptą. Dievas kalbėjo Mozei iš degančio krūmo ir kvietė jį išvesti izraelitų tautą iš Egipto, kad nuvestų ją į Kanaano žemę. Jis prisiminė, kaip išgyveno tada Mozė, iš visų jėgų stengdamasis neprarasti pasitikėjimo Dievu.

Kelionėje į Egiptą Mozė labai jaudinosi dėl savo žmonos ir sūnų. Ir tada jis nusprendė pasiųsti juos atgal pas senelį Jetrą. Jie ir vėl gyveno kaip anksčiau, tik jiems trūko Mozės.

Ir štai pagaliau Jetras išgirdo naujienas apie Mozę. Jis pakvietė Ciporą ir savo anūkus. „Eime, – pasakė jis, – aš noriu jums kai ką pasakyti.“ Jetras jiems papasakojo, ką girdėjo apie Raudonąją jūrą, apie vandenį iš uolos, apie dangaus maną – apie visus stebuklus, kuriuos Dievas darė per Mozę tautai, ką tik išėjusiai iš Egipto. „Na ką, eisime pas juos?“ – paklausė Jetras, nors žinojo, kad to klausti net ir nereikėjo, nes visa šeima jau pradėjo ruoštis.

Jetras pasiuntė Mozei žinianešį su žinia, kad jie greitai atvyks. Mozė pasitiko savo uošvį, žmoną bei sūnus ir parsivedė pas save. Jiems reikėjo apie daug ką pasikalbėti. Mozė negalėjo išverti, taip norėjosi papasakoti apie visas palaimas ir sunkumus, bet visų labiausiai jam patiko kalbėti apie Dievo vadovavimą. Visa tai išgirdęs, Jetras šlovino Viešpatį ir nusprendė atnešti auką Dievui. Aaronas ir kiti vyresnieji prisijungė prie jo.

Kitą dieną Jetras pamatė, kad iš pat ankstyvo ryto pas Mozę rinkosi daugybė žmonių.

Mozė sėdėjo prieš savo palapinę, o visi žmonės ateidavo pas jį su savo nusiskundimais ir problemomis. Visi norėjo, kad Mozė padėtų išspręsti jų dideles problemas ir nedidelius nesklandumus, o taip pat išspręsti jų ginčus bei nesutarimus. Jetras visa tai stebėjo, o vakare paklausė Mozės: „Ką tu darai? Kodėl sėdi vienas ir sprendi reikalus tūkstančių tūkstančiams žmonių? Taip tu ilgai neišlaikysi ir tada nebepajėgsi nuvesti tautą į pažadėtąją žemę.“

„Problema ta, kad jie žiūri į mane kaip į tą, kuris turi Dievo Žodį. Jie daugelį kartų matė, kaip Dievas kalbėjo jiems per mane. Ir be to, aš visų pirma, prieš pateikdamas sprendimą, mokau juos Dievo kelių. Iš tiesų man tai labai primena tuos laikus, kai aš, Jetrai, ganiau tavo avis“ – nusijuokė Mozė. „Taip, linksmas vaizdelis, – atsakė Jetras, – bet priežasties juokui aš nematau. Moze, aš noriu duoti tau patarimą. Tu iš tikrųjų atstovauji savo tautai Dievui ir tu turi mokyti Jo kelių. Bet visa tai tu gali organizuoti geriau. Išsirink iš tautos tinkamus žmones ir paskirk kaip pareigūnus tūkstančiams, šimtams, penkiasdešimtims ir dešimtims. Po to tuos žmones apmokyk, o jie tegul apmoko savo pavaldinius. Ir kai žmonės turės problemų, jie kreipsis į tuos, kurie jiems vadovauja. O tu spręsk tik pačias rimčiausias ir svarbiausias problemas.“

„Aš tikiu, kad pats Viešpats pasiuntė mane tau tai pasakyti, – pridūrė Jetras, – ir jei tu paklausysi mano patarimo, tai tau lengviau bus nešti vadovo atsakomybės našta, ir žmonės bus patenkinti.“

Mozė atidžiai klausėsi. Kitą dieną jis išsirinko pagalbininkus. Jis padarė viską taip, kaip jam sakė Jetras. Tik pačius sunkiausias reikalus Mozė sprendavo pats, o gyvenimiškus reikalus žmonės sprendavo su savo pareigūnais.

Kai Jetras ruošėsi grįžti į namus, į Midjaną, izraelitų stovykla atrodė daug organizuotesnė. Mozei tapo daug lengviau vadovauti izraelitams ir jis dabar turėjo laiko savo šeimai.

Buvo akivaizdu, kad Dievas yra tvarkos Dievas. Jis nori išmokyti savo vaikus efektyviau ir džiaugsmingiau tarnauti Jam. Dievas visada patenkina mūsų poreikius.

Sabata

Pasidalykite su tėvais praėjusios pamokos įspūdžiais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Būti organizuotesniais“.

Išmokite atmintinai įsimintiną eilutę.

Pagalvokite, ar sunku buvo Mozei spręsti visus reikalus vienam? Kas pasikeitė po to, kai Jetras pateikė savo pasiūlymą?

Paprašykite Dievo parodyti jums geresnio organizuotumo jūsų moksluose ir tarnavime kelius.

Pirmadienis

Skaitykite Iš 18.

Sudarykite sąrašą mažų ir didelių problemų, su kuriomis, jūsų manymu, ateidavo izraelitai pas Mozę, ir užrašykite jį jūsų Biblijos tyrinėjimo sąsiuvinyje.

Paklauskite suaugusiųjų apie jūsų vietinės bendruomenės struktūrą.

Nupieškite diagramą, kurioje atspindėtų bažnyčios organizavimą.

Paprašykite Dievo palaiminti bažnyčioje dirbančius žmones.

Antradienis

Skaitykite Iš 18, 13–16.

Pagalvokite, kaip Mozė vienu metu galėjo būti vadovu ir tarnu? Kaip galima tuos du dalykus suderinti?

Įsivaizduokite, kad jūs esate žurnalistas. Paimkite interviu iš Jetro ir išsiaiškinkite, ką jis jau-
tė, kai pamatė, kaip Mozė tvarkė reikalus.

Pakartokite įsimintiną eilutę.

Paprašykite Dievo, kad Jis padėtų jums suorganizuoti laiką taip, jog jūsų kasdieniniame tvar-
karaštyje būtų pakankamai laiko bendravimui su Juo.

Trečiadienis

Skaitykite Iš 18, 17–23.

Paklauskite savo tėvų ar pastoriaus: 1) kaip atliekami rinkimai į rinkiminę komisiją, 2) kaip ji
dirba, 3) kuo skiriasi rinkiminė komisija ir bažnyčios komitetas.

Melskitės už visų jūsų bažnyčioje esančių skyrių darbą.

Ketvirtadienis

Skaitykite Iš 18, 21 ir Tit 1, 6–9.

Parašykite savo sąsiuvinyje, kokie turi būti teisėjai, pastoriai ir vyresnieji.

Palyginkite tų vadovų charakteristikas. Panašūs jie tarpusavyje ar kažkuo skiriasi?

Paprašykite Dievo palaimų pastoriams, vyresniesiems ir kitiems bažnyčios vadovams.

Penktadienis

Sukurkite eilėrašį apie Mozė.

Suplanuokite savo namų darbus, patikrinkite, ar viską paruošėte sabatai.

Paklauskite savo tėvų, ar buvo jų gyvenime taip, kad dėl jų neorganizuotumo iškilo proble-
mų. O po to tegul jie papasakoja, kaip Dievas padėjo jiems suorganizuoti ir sutvarkyti savo reikalus
taip, kad jiems viskas gerai sekėsi.

Padėkokite Dievui už tai, kad Jis pasiruošęs mokyti jus. Paprašykite, kad Jis suteiktų jums
norą mokytis.

5 pamoka

TIKRAS IŠLAIDAUTOJAS

Įsimintina eilutė: „**Žiūrėkite, kokia meile apdovanojo mus Tėvas: mes vadinamės Dievo
vaikai ir esame**”(1 Jn 3, 1).

Tyrinėjimo tekstai: **Lk 15, 11–32; 1 Jn 3, 1; Ef 3, 8–9.**

Pagrindinė mintis: **Malonė primena mums dosnią Dievo meilę.**

Ar girdėjote tokią istoriją, kai nusikaltėliai pavogė mašiną, kurioje sėdėjo diržu prie sėdynės
prisegtas mažylis? Lėkdami keliu, vagys, atidarę mašinos duris, išstūmė mažylį su visa sėdyne lauk.
Ką jūs jaučiate tokiems žmonėms? O kaip į juos žiūri Dievas? (Lk 15, 11–32; 1 Jn 3, 1; Ef 3, 8–9)

– Ar jūs turite man kokį nors darbą? – paklausė bedarbis fermerio – Aš galiu daryti viską, ką
tik pageidausite.

„Na, žinoma, su tavo tokiomis švelniomis rankomis! Kuo tu mane laikai?” – pagalvojo fermeris.

– Nežiūrėkite į mano drabužius, jie smarkiai nusidėvėjo. Dabar man ne patys geriausi laikai.

„Na, žinoma, o kam dabar lengva? Badas stipriai paveikė visus mus. Bet atrodo, kad tu ne ilgai badavai. Ir tavo akys ne kaip žemdirbio. Tu tikriausia girtuoklis. Tikriausia, kažkur tavo tėvas dėl tavęs meldžiasi ištisas naktis,” – toliau sau mąstė fermeris, bet po to pasakė:

– Na gerai, vaicine, turiu aš tau darbo. Pradėsi apačioje ir pabaigsi viršuje! Cha – cha – cha! Pažiūrėk ten. Tai pamazgų duobė kiaulėms. Išvalyk ją. Štai tau kastuvus. O kai pabaigsi, eik ten. Purtsi medžius ir maitinsi kiaules gilėmis. Štai toks darbas. Sutinki ar ne?

– Sutinku, – atsakė darbininkas ir, nuleidęs išdidžius pečius, pasuko link pamazgų duobės.

Valydamas purvą iš pamazgų duobės, stengėsi negalvoti apie siaubingą tvaiką, prisimindamas gerus laikus. Jis prisiminė gražų namą, kurį jis turėjo mieste, bei visus savo draugus. Visai neseniai mieste jis buvo šaunias vaikas. Visi žinojo jo triukšmingus vakarėlius ir be to ištaigingus. Nejaugi jis iššvaistė visą palikimą? Taip, iš ten jau nebebuvo, ką paimti.

Jį slėgė sąžinės graužatis, kai jis prisiminė, kaip tėvas atidavė jam savo pinigus. Rodės, kad tėvas paseno per vieną naktį. „Tai va, koks reikalas!” – sušuko darbininkas kiaulėms. – Tėvas žinojo, kad viskas apsisuks šitaip! Tai jis ir norėjo man pasakyti!”

Išvalęs visą duobę, darbininkas įlipo į netoliese buvusį medį. Siūbuodamas visu savo kūnu medį, stengėsi pripurtyti pakankamai gilių ne tik kiaulėms, bet ir sau. Kol jis išsekęs, sustingusiomis rankomis ir kojomis, leidosi žemyn, kiaulės viską suėdė.

Tuo metu jis atsiminė, kaip skaniai jam duodavo valgyti namuose. Įdomu, ką šiandien jie paruošė pietums? Jo tėvas buvo labai dosnus ir visi darbininkai valgė kartu su juo prie vieno stalo. Pas tėvą buvo visiškai kitaip, nei pas šykštuolį fermerį. „Aš turiu tikrai nuostabų tėvą, – sumurmėjo vaikas. – Jei tik... ne... aš nepajėgsiu tai padaryti.”

Taip ir gyveno jis tarp kiaulių, atlikdamas vieną ir tą patį darbą, bet staiga, vieną gražią dieną vaikas pajuto, kad kastuvus atsitrenkė į akmenį. Daugiau nebebuvo ko kasti. Jam išaušo prabudimo valanda, tarsi kas nors būtų atvėręs akis. Kodėl jis apie tai nepagalvojo anksčiau? „Aš eisiu pas savo tėvą, kur su kiekvienu elgiamasi tinkamai, kur visiems užteks maisto, kur pagarbiai elgiamasi su tarnais. Aš pasakysiu savo Tėvui: „Tėve, aš tau nusidėjau. Leisk man dirbti pas tave tvarte,” – pagalvojo jaunuolis. Nesuvokdamas to, ką daro, klupdamas bėgo namo. Visą kelią jis bėgo, kartodamas atgailos žodžius: „Tėve, aš nusidėjau Dievui ir tau.”

Tėvas pamatė sūnų, kai tas buvo dar toli, ir išbėgo jo pasitikti. Rodės, kad senukas net negirdėjo jo atgailavimo, veriančio širdį. Jis skubiai įsivedė sūnų į namus, įsakė tarnams atnešti brangius drabužius ir surengė dosnią puotą jo sugrįžimo proga.

„Juk šis mano sūnus buvo pražuvęs ir vėl atsirado,” – džiaugdamosis giedojo senelis. Net pavyduliuojančio vyresniojo sūnaus priekaištai negalėjo sutrukdyti jo džiaugsmo. „Jis buvo miręs ir atgijo, buvo žuvęs ir atsirado!” Ši istorija apie malonę. Nusidėjėlis nuklysta toli, bet dangiškasis Tėvas nesiliauja jį mylėjęs. Malonė primena mums dosnią Dievo meilę.

Sabata

Pasidalykite su tėvais praėjusios pamokos įspūdžiais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Tikras išlaidautojas”.

Aprašykite sūnaus palaidūno išsikvojimus savo Biblijos tyrinėjimo sąsiuvinyje.

Perskaitykite įsimintiną eilutę.

Pagalvokite, ar sklinda Dievo malonė ir aprašytiems anksčiau mašinos vagims? O kas, jei jie būtų užmušę mažylį?

Paprašykite Dievo, kad jums padėtų geriau suprasti Jo malonę.

Pirmadienis

Perskaitykite Lk 15, 11–19.

Pagalvokite apie tai, kas buvo tikrasis išlaidautojas šitame pasakojime? („Išlaidus“ yra toks žmogus, kuris neprotingai bet ką eikvoja.) 12 eilutė sako, kaip buvo išiekvoti, nutraukti šeimos saitai, o kas dar buvo neprotingai išiekvota (perskaitykite 13 eilutę)?

„Sūnūs palaidūnai“ nusigręžia nuo Dievo tam, kad gyventų savarankiškai. Prisiminkite, ar buvo jūsų gyvenime kas nors panašaus?

Paprašykite Dievo jums atleisti.

Antradienis

Skaitykite Lk 15, 20–24.

Pagalvokite apie tą didžiulį džiaugsmą, kuris perpildė tėvą, sugrįžus jo sūnui. Ar ne per daug audringai jis išreiškia savo emocijas? Kodėl taip ir kodėl ne? Gal būt jam reikėjo nubausti sūnų palaidūną? Ką iššvaisto dangiškasis Tėvas?

Pakartokite įsimintiną eilutę. Kur mes matome joje dosnios meilės pasireiškimą?

Paprašykite Dievo, kad jūs visada atsimintumėte Jo begalinę meilę jums bet kokioje situacijoje.

Trečiadienis

Skaitykite Lk 15, 25–32.

Pagalvokite, kas šiose eilutėse tas sūnus, kuris nususka nuo tėvo (28 eil.). Kieno gailėsčio tikisi vyresnysis sūnus? (29 eil.)

Atraskite tą tiesą Ef 2, 8–9, kurią suprato vyresnysis sūnus. Būkite pasiruošę atsakyti į šį klausimą kitą Sabatos mokyklos pamoką.

Prašykite Dievo išminties, kad suprastumėte tą tiesą iki galo.

Ketvirtadienis

Pasakykite kam nors garsiai įsimintiną eilutę. Suraskite šeimos fotografiją ir nedidelį muilo gabalėlį.

Parodykite šiuos du daiktus kam nors iš suaugusiųjų ir papasakokite jam, kaip šie daiktai primena jums dosnią Dievo meilę.

Melskitės iš visos širdies ir dėkokite Dievui už Jo dosnią meilę.

Penktadienis

Pakartokite įsimintiną eilutę kartu su visa šeima.

Paprašykite suaugusiųjų papasakoti, kada jie patyrė Dievo meilės dosnumą.

Papasakokite šeimos pamaldų metu palyginimą apie sūnų palaidūną. O pabaigą tegul papasakoja kiti šeimos nariai.

Pagiedokite visi kartu giesmę apie Dievo meilę.

Pasakykite Dievui maldoje apie tai, kaip jūs Jam dėkingi už Jo meilę, kuri niekada nesumažėja.

DANGUS JAU PARUOŠTAS

Įsimintina eilutė: „Tegul neišsigąsta jūsų širdys! Tikite Dievą, tikėkite ir Mane! Mano Tėvo namuose daug buveinių. Antraip argi būčiau sakęs: „Einu jums vietos paruošti!“? Kai nuėjęs paruošiu, vėl sugrįšiu ir jus pas Save pasiimsiu, kad jūs būtumėte ten, kur ir Aš“ (Jn 14, 1 – 3).

Tyrinėjimo tekstai: Jn 14, 1–3; E. Vait „Ankstyvieji raštai“ 11–20 psl.

Pagrindinė mintis: Dievo malonė dovanoja mums amžinybę.

Ar jūs kada nors svajojote apie naujus namus arba apie savo kambarį? Kokiais tapetais jūs iškljuotumėte sienas? O kokius pastatytumėte baldus? Ar galite įsivaizduoti, kad Jėzus būtų jums paruošė danguje namus? (Jn 14, 1–3; E. Vait „Ankstyvieji raštai“ 11–20 psl.)

Jėzus tiek daug norėjo pasakyti Savo mokiniams prieš juos palikdamas. Jis žinojo, kaip jiems Jo trūks, ir todėl pasakė: „Tegul nenuliūsta jūsų širdys. Tikėkite Dievą ir Mane. Aš išeinu ne ilgam, ir ten, kur einu, ruošiu jums vietą. Nebijokite to, kad Manęs jau nebepamatysite. Aš paruošiu jums namus, kad jūs galėtumėte gyventi su Manimi amžinai.“

Jonas prisiminė tuos Jėzaus pasakytus paguodos žodžius ir užrašė savo Evangelijoje.

Po daugelio metų jauna mergaitė, vardu Elena Harmon, pamilo Jėzų visa širdimi. Kartą Jėzus pasiuntė jai regėjimą, kuriame parodė, koks bus tas dangus.

Savo regėjime Elena matė Jėzų, pučiantį sidabrinį trimitą ir sėdintį ant ugninio debesies. Visa Jo tauta prisijungė prie Jo. Septynias dienas jie kilo į dangų, kol nepasiekė jūros, kuri buvo tarsi iš stiklo. Kol jie ten buvo, Jėzus atnešė jiems vainikus ir Pats uždėjo jiems ant galvų. Kai jie ėjo per stiklo jūrą link miesto vartų, juos supo angelai. Jėzus plačiai atvėrė perlų vartus, kurie lengvai pasisuko ant spindinčių kilpų, ir pakvietė visus į vidų. Mieste jie pamatė nuostabų Dievo sostą. Iš jo tekėjo tyra, skaidri gyvybės upė ir iš abiejų upės krantų augo ypatingas medis – gyvybės medis. Nors jis buvo panašus į du medžius, bet vis dėlto jo kamienas buvo vienas. Jo šakos linko ten, kur stovėjo žmonės, ir buvo įmanoma apžiūrėti nuostabius auksinius bei sidabrinus ant jo augančius vaisius.

Elena ir jos bendrakeleiviai atsisėdo ant upės kranto ir stengėsi prisiminti pačius sunkiausius išmėginimus, kuriuos teko iškentėti gyvenant žemėje. Bet palyginus su visu tuo, kas juos supo, visos belaukiant Jėzaus žemėje patirtos netektys atrodė menkomis.

Po to Elena pamatė, kaip ji ir su ja buvę žmonės kartu su Jėzumi pasuko iš dangaus miesto į naująją žemę. Jie nusileido ant didingo, šlovingo kalno, kuris negalėjo išlaikyti Jėzaus, todėl sugriuvo, sudarydamas didžiulį slėnį. Kai jie pažvelgė į viršų, tai pamatė, kaip nuostabus miestas, iš kurio jie išėjo, nusileido į tą slėnį, kur jie stovėjo. Mieste Elena pamatė nuostabius sidabrinus namus, kur kiekvienas iš jų turėjo keturias perlais papuoštas kolonas. Šie namai buvo skirti Jėzaus iš žemės atėjusiems draugams. Kiekviename name buvo speciali auksinė lentyna vainikams, kuriuos davė Jėzus. Būtent ten žmonės padėdavo savo vainikus, kai išeidavo pasivaikščioti arba išeidavo padirbėti sode. Bet net ir darbas sode nebuvo toks sunkus, kaip pas mus žemėje. Nereikėjo įsitempti ir niekas nepavargdavo. Darbas suteikdavo tik džiaugsmą.

Savo regėjime Elena pamatė lauką, pilną įvairiausių nuostabių gėlių. Ji keletą jų nuskynė ir nusijuokė: „Jos niekada nenuvys.“ Kitame lauke lakstė daug įvairių gyvūnų: liūtų, ėriukų, leopardų.

dų, vilkų; visi jie darniai gyveno. Ji įėjo į mišką, bet jis nebuvo tamsus ir baisus, kokie būna šiandien miškai. Jis buvo labai šviesus ir ji jautėsi visiškai saugi.

Aplink Siono kalną buvo dar septini kalnai, ant kurių augo lelijos ir rožės. Vaikai lipo į tuos kalnus ir skynė gėles. Užuo kopę į viršų, jie užskrisdavo mažais savo sparneliais.

Vėliau Elena išgirdo, kaip Jėzus visus pakvietė atgal į miestą pavalgyti. „Aš tarnausiu jums,” – pasakė Jis. Kai visi įėjo, pamatėme ilgą sidabrinį stalą, kuris tęsiasi keletą kilometrų, bet, nepaisant to, buvo galima matyti abu jo galus. Stalas jau buvo padengtas, ant jo buvo gyvybės medžio vaisiai, mana, granatai, vynuogės ir daugelis kitokių vaisių.

Elena norėjo pasilikti ir suvalgyti tų vaisių, bet Jėzus jai pasakė, kad ji turi sugrįžti atgal į žemę ir papasakoti apie tai, ką matė. Kai ji nubudo iš regėjimo, ją supanti aplinka pasirodė labai niūri ir liūdinanti. Po savo regėjimo kurį laiką jai buvo labai liūdna. Ji jautėsi vieniša. Ji norėjo sugrįžti atgal, kur karaliavo šviesa ir džiaugsmas.

Savo regėjime Elena pamatė dangų. Kai mes pamatysime tą naująją žemę, mes ten pasiliksim ir paragausime dangaus vaisių. Dievo malonė dovanoja mums amžinybę.

Sabata

Pasidalykite su tėvais praėjusios pamokos įspūdžiais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Dangus jau paruoštas”.

Nupieškite dangų, apie kurį pasakojo Elena Vait. Parašykite įsimintiną eilutę piešinio viršuje ir ją išmokite.

Melskitės Dievui ir papasakokite Jam apie tai, kokius jausmus sukelia jums įsimintina eilutė.

Pirmadienis

Pakartokite keletą kartų įsimintiną eilutę.

Pagalvokite, kas jus baugina ar verčia nepatogiai jaustis, kai kalbama apie dangų? Kaip Dievas per įsimintiną eilutę stengiasi išsklaidyti mūsų abejones?

Pagalvokite apie tai, kad, kai mes pateksime į dangų, ar mes ten būsim amžinai, ar teks palikti, kaip tai atsitiko Elenai? (Jn 3, 16; Rom 6, 23 ir Rom 5, 21)

Dėkokite Dievui už amžinąjį gyvenimą.

Antradienis

Skaitykite kartu su draugu Iz 11, 6–9.

Apsvarstykite, ką ketinate daryti danguje, ką trokštate pamatyti.

Melskitės kartu, kad jūs galėtumėte papasakoti kam nors apie dangų likusios savaitės bėgyje.

Pakartokite vienas kitam įsimintiną eilutę.

Trečiadienis

Apibrėžkite patys sau, kada prasideda amžinasis gyvenimas? (Jn 5, 24; 1 Jn 5, 13)

Pagalvokite apie tikinčiųjų atsakomybę, juk jie turi amžinojo gyvenimo pradžių.

Pagalvokite, dėka ko mes galėsime gyventi amžinai danguje? (Apr 22, 2) Kas teikia (amžinąjį) gyvenimą? (1 Jn 5, 11; 1 Jn 5, 20)

Melskitės, kad gyventumėte amžinąjį gyvenimą jau šiandien.

Ketvirtadienis

Paskaitykite 1 Kor 2, 9 kam nors iš suaugusiųjų. Paklauskite jo, ką šis tekstas sako apie dangų. Pasvarstykite kartu su juo, ar norėtumėte ten patekti? Pagalvokite, ar mes turime dangaus raktus? Kaip mes galime būti tuo užtikrinti? (Jn 3, 16; Hbr 1, 21) Paprašykite Dievo padėti jums turėti savyje amžinąjį gyvenimą.

Penktadienis

Nupieškite ant atskiro lapo, kokį jūs įsivaizduojate savo namą danguje. Kaip jūs jį įrengtumėte? Pašlovinkite Dievą šeimos pamaldų metu už tai, kad Dievo malonė amžinybę padaro mums įmanomą.

7 pamoka

VAISTAI NUO VIENATVĖS

Įsimintina eilutė: „Aš juk esu tikras, kad nei mirtis, nei gyvenimas, nei angelai, nei kunigaikštystės, nei dabartis, nei ateitis, nei galybės, nei aukštumos, nei gelmės, nei jokie kiti kūriniai negalės mūsų atskirti nuo Dievo meilės, kuri yra mūsų Viešpatyje Kristuje Jėzuje“ (Rom 8, 38–39).

Tyrinėjimo tekstai: Rom 8, 28–39.

Pagrindinė mintis: Nepaisant nieko, Jėzus visada su mumis.

Ar buvo jums kada nors baisu būti namuose vienam? O gal buvo baisu vakare grįžti namo iš mokyklos? O gal bijojote šokti iš aukštai į vandenį? O gal bijojote suvalgyti kažką naujo, neįprasto? Jei taip, tai jūs išgyvenote išsiskyrimo baimę. (Rom 8, 28–39)

Vaikai patiria panašią baimę, kai mama juos guldo į lovą. Ar jaučiate ją, kai jūsų geriausias draugas žaidžia su kuo nors kitu? Suaugę žmonės patiria vienatvės baimę, kai praranda darbą, pagarbą, garbę, vaikus ar vienas kitą. Vienatvės baimė ir išsiskyrimai – tai priežastys, dėl kurių mes bijome mirti, gilaus vandens ar persikėlimo į naują vietą.

Apaštalas Paulius daugelį kartų patyrė šią baimę. Ne kartą jis susidūrė su mirtim akis į akį. Kartą jam reikėjo leistis krepšyje nuo aukštos miesto sienos. Tik įsivaizduokite suaugusį sunkų žmogų, esantį silpno regėjimo, besileidžiantį nuo sienos nedideliame krepšyje. Kartą Paulių ir jo draugą Silą pagavo ir uždarė į kalėjimą. Ant kojų jiems uždėjo sunkias trinkas. Bet užuot šūkavę praeikimus ir skudęsi dėl likimo, jie, sėdėdami ant šaltų grindų, ištiesę sukaustytas kojas, dėkojo Dievui.

Vėliau Paulius labai išgyveno dėl tikinčiųjų Romoje ir dėl mūsų, gyvensiančių tolimoje ateityje. Jis žinojo, kad mūsų tikėjimas bus išmėgintas per kančias ir persekiojimus. Paulius žinojo, kad vienatvės ir išsiskyrimo baimė gali sugriauti mūsų dvasios budrumą ir kad tik Dievo malonė duoda jėgų ją nugalėti.

Paulius išgyveno vienatvės ir išsiskyrimo baimę dėl daugelio priežasčių. Jis buvo toli nuo savo šeimos dėl nežinomų mums priežasčių. Jis atsisakė fariziejų mokymo, kuriam jis anksčiau pritarė, ir tapo krikščionimi. Jam nuolat tekdavo atsisveikinti su draugais, kuriuos įgydavo ilgų misionieriškų kelionių metu. Akivaizdu, jam buvo žinomas šis jausmas. Ir todėl ilgame laiške viso pasaulio krikščionims jis pasiūlė vaistą nuo vienatvės ir išsiskyrimo baimės. Jūs jį galite rasti Rom 8, 28–39. Šis vaistas sudarytas iš trijų komponentų:

1. Dievas mūsų pusėje (31 eil.)
2. Dievas viską daro mūsų labui (28 eil.)
3. Niekas negali mūsų atskirti nuo Jo meilės (38–39 eil.)

Fariziejai galvojo, kad Dievas – tai kažkoks dangaus buhalteris. Jei tu per daug nuėjai sabatoje, tai užrašų knygoje prie tavo vardo atsirastų dar vienas juodas antspaudas, kuris sutrukdytų tau patekti į dangų. Bet Dievas ne toks! „Dievas už mus!” Jis jaudinasi dėl mūsų ir daro viską, kas Jam įmanoma, kad patektume į dangų. Dievo malonė ieško mūsų anksčiau, nei mes suvokiame jos poreikį.

Po to, kai priimame Dievą, Jis vis dar tęsia dirbti dėl mūsų. Kur yra Dievas, kai mes turime bėdų? Jis visada šalia. „Be to, žinom, kad viskas išeina į gera mylintiems Dievą” (28 eil.), ir tada mums nėra ko bijoti, net jei visas pasaulis būtų prieš mus. Dievas ieško tavęs ir manęs. Dievo malonė veikia mūsų didžiausiai gerovei.

O kas, jei jūs vis dar bijote? O kas, jei vienas iš tėvų palieka šeimą? O kas, jei jūs norite pakliūti į dangų, bet nesate užtikrintas, ar jums tai pavyks? Kaip Pauliaus užtikrintumas Dievo meile gali padėti jums jūsų problemose? Patikėkite jo žodžiais šiandien: „Aš juk esu tikras, kad nei mirtis, nei gyvenimas, nei angelai, nei kunigaikštystės, nei dabartis, nei ateitis, nei galybės, nei aukštumos, nei gelmės, nei jokie kiti kūriniai negalės mūsų atskirti nuo Dievo meilės, kuri yra mūsų Viešpatyje Kristuje Jėzuje“ (Rom 8, 38–39).

Niekas negali mus atskirti nuo Dievo meilės; dėl Savo malonės Jis rūpinasi mumis, Jis mūsų pusėje, kadangi, nepaisant nieko, Jėzus visada su mumis.

Tai kodėl mes dar jaudinamės? Mums nebėra ko daugiau norėti.

Sabata

Pasidalykite su tėvais praėjusios pamokos įspūdžiais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Vaistai nuo vienatvės”.

Paklauskite suaugusiųjų, dėl ko paprastai jie jaudinasi?

Perskaitykite suaugusiems Rom 8, 28.

Parašykite Dievui laišką ir papasakokite apie savo išgyvenimus.

Paprašykite Jo paimti juos iš jūsų.

Pirmadienis

Perskaitykite Rom 8, 28–39.

Užrašykite savo sąsiuvinyje penkis dalykus ar daiktus, su kuriais jūs nė už ką nenorėtumėte išsiskirti.

Nupieškite ant popieriaus didelį klaustuką ir jį iškirpkite. Užrašykite ant jo įsimintiną eilutę.

Pritvirtinkite jį savo kambaryje matomoje vietoje. Kreipkitės į jį, kai jausite nerimą.

Paprašykite Dievo padėti jums geriau suprasti šias eilutes.

Antradienis

Skaitykite Rom 8, 38–39 ir 2 Kor 11, 24–28.

Suskaičiuokite Pauliaus balus. Kiekvieną kartą, kai šiuose tekstuose pamini kokį nors išbandymą, skirkite jam balą. Būkite pasiruošęs mokytojui pasakyti balų sumą Sabatos mokykloje.

Pagalvokite, ką sako jums apie Paulių jo patirti išmėginimai?

Pasakykite Dievui apie tai, kokį jūs Jį matote savo išgyvenimo šviesoje.

Trečiadienis

Perrašykite Rom 8, 28 į savo sąsiuvinį dabartine kalba.

Paprašykite suaugusiojo papasakoti jums apie tai, kaip Dievas pakreipė jo sunkumus į gera.

Pagalvokite, kokie Rom 8, 28 žodžiai kalba jums, kad Dievui rūpi jūsų gerovė ir laimė.

Melskitės, kad Dievas pasirūpintų jūsų ateities planais ir pakreiptų viską į gera.

Ketvirtadienis

Palyginkite Rom 8, 31–32 ir Mt 7, 7–11.

Užrašykite savo sąsiuvinyje tris prašymus, kuriuos jūs norėtumėte pateikti Dievui šiandien.

Pasakykite atmintinai Rom 8, 38–39. Ten nurodyta keletas “priešų”, kurie gali atskirti mus nuo Dievo.

Apibūdinkite tą “priešą”, kuris jums atrodo pats pavojingiausias jūsų gyvenime.

Paprašykite Dievo padėti jums nugalėti šį “priešą” ir taip pat paminėkite kitus savo prašymus.

Padėkokite Jam, kad Jis atsakė į jūsų ankstesnes maldas.

Penktadienis

Pasakykite atmintinai įsimintiną eilutę jūsų šeimos nariams.

Šeimos pamaldų metu paprašykite kiekvieno šeimos nario paimti daiktą, kuris padėtų apsaugoti nuo traumų. (Pvz.: puodkėlę.)

Paprašykite kiekvieno parodyti tą daiktą jums ir paaiškinti, kaip jis veikia. Po to paprašykite jų prisiminti, kaip Dievo meilė apsaugo juos kiekvieną kartą, kai jie naudoja šį daiktą.

Pasimelskite visi kartu, kad jūsų šeima visada būtų Dievo meilėje.

8 pamoka

PAULIAUS SĖKMĖS PASLAPTIS

Įsimintina eilutė: „Esu nukryžiuotas kartu su Kristumi. Aš gyvenu, tačiau nebe aš, o gyvena manyje Kristus. Dabar, gyvendamas kūne, gyvenu tikėjimu į Dievo Sūnų, kuris pamilo mane ir paaukojo Save už mane” (Gal 2, 19–20).

Tyrinėjimo tekstai: Gal 1; 2.

Pagrindinė mintis: Jėzaus malonė dovanoja mums jėgą ir naują gyvenimą.

Įsivaizduokite, kad jūs kažką kažko išmokėte, bet po kurio laiko susitinkate su tuo žmogumi ir matote, kad kiti žmonės jau suspėjo jį kitaip pamokyti, ir dabar jis viską daro atvirkščiai. Problema ta, kad tas naujas būdas, kurio išmokė jūsų draugą, neteisingas ir sukels didelių problemų. Įsivaizduokite, koks būtų jūsų nusivylimas (Gal 3, 2).

Būtent tokia situacija aprašyta pirmose dviejose laiško galatams eilutėse. Paulius ilgą laiką praleido Galatijoje, organizuodamas Bažnyčias ir skelbdamas Kristaus malonės Evangeliją žmonėms. Jis juos mokė, kad išgelbėjimą mes gauname tik per Kristaus mirtį ir niekaip kitaip. Dabar jį pasiekė žinia, kad galatai pradėjo tikėti “kita evangelija”. Žydai, priėmę krikščionybę, atėjo į jų miestą ir atsivertusiuosius iš pagonybės išmokė, jog tam, kad būtų išgelbėti, turi laikytis senovinių žydų

įstatymų. Paulius tuojau į tai sureagavo ir parašė jiems laišką, kad atstatytų teisybę. „Aš stebiuosi, kad jūs taip greitai persimetate prie kitos evangelijos, nors iš tikro kitos nėra” (Gal 1, 6–7).

Žodis „Evangelija” reiškia gerosios naujienos skelbimas. Ir ši žinia yra apie tai, kad Jėzaus mirtis išgelbėja mus nuo mūsų nuodėmių. Remtis Senojo Testamento šventėmis, aukojimu ir api-
pjaustymu – tai visiškai ne geroji naujiena. Tai ne malonė!

Dar daugiau, šie naujieji mokytojai ketino sugriauti Pauliaus reputaciją, sakydami, kad jis nebuvo tarp tų mokinių, kurie vaikščiojo su Jėzumi, todėl jo mokymas nėra toks teisingas, kaip kitų Jėzaus mokinių. Todėl Paulius turėjo apsiginti.

„Mano paskelbtoji Evangelija nėra iš žmonių, – sako jis, – nes aš gavau ją Jėzaus Kristaus apreiškimu” (Gal 1, 11–12). Paulius aiškina, kad kažkada jis ištikimai laikėsi žydiškų įsakymų ir netgi žudė krikščionis, stengdamasis sunaikinti jų Bažnyčią. Bet po to „Dievas... pašaukė mane Savo malone” (15 eil.). Kiti tikintieji „girdėjo: tas, kuris kitados persekiojo, dabar skelbia Evangelijos tikėjimą, kurį kadaise griovė. Ir jos šlovino Dievą dėl manęs” (23–24 eil.). Malonė padarė tai, ko negalėjo padaryti paklusnumas įstatymui – Paulius pasikeitė.

Po 14 metų Pauliui reikėjo gintis prieš apaštalus. Jis nuvyko į Jeruzalę ir susitiko su vadovais, “su įžymesniais asmenimis”, jo žodžiais tariant. Šio susitikimo metu Bažnyčios vadovai įsitiki-
no tuo, kad Paulius tikrai tapo nauju žmogumi Kristuje Jėzuje. “Įsitikinę, jog man patikėta skelbti Evangeliją neapipjaustytiems..., nes (Dievas) paskyrė mane pagonių apaštalu... Jokūbas, Kė-
fas ir Jonas ... padavė man ir Barnabui dešines draugystės ženklą” (Gal 2, 7–9).

Malonė. Ta pati malonė mus gelbsti nuo nuodėmės, pakeičia mūsų gyvenimus. Kiti apaštalai pamatė šią permainą, kurią padarė Dievo malonė Pauliaus gyvenime. Jie matė, kaip malonė pa-
vertė neapkenčiamą žmogūdį į patį ištikimiausią Dievo skelbėją.

Kaip tai įvyko? „Esu nukryžiuotas kartu su Kristumi. Aš gyvenu, tačiau nebe aš, o gyvena manyje Kristus, – rašo Paulius. – Dabar, gyvendamas kūne, gyvenu tikėjimu į Dievo Sūnų, kuris pamilo mane ir paaukojo Save už mane.”

Jėzaus mirtis ant kryžiaus suteikia man amžiną gyvenimą. Bet ji taip pat padaro kažką dau-
giau, sako Paulius. Ji suteikia jėgų gyventi dėl Jo jau dabar. Būti nukryžiuotam su Kristumi reiškia tai, kad aš pakviečiau Jį ateiti į mano širdį ir gyventi joje. Kai Kristus gyvena mano širdyje, Jis keičia mane ir aš tampa kitu žmogumi. Niekas iš to, ką Paulius darė prieš savo atsivertimą, negalėtų pakeisti jo. Mūsų pastangos taip pat negalėtų pakeisti mūsų. Tai malonės dovana, ir ji ateina iš Jėzaus.

Štai ir viskas. Saugokitės klaidingų mokytojų. Jeigu jie skelbia ne apie malonę, o apie kažką kita, tai jie klysta.

Sabata

Pasidalykite su tėvais praėjusios pamokos įspūdžiais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Pauliaus sėkmės paslaptis.”

Parašykite įsimintiną eilutę ant lapelio ir priklijuokite jį prie elektros lizdo. Kiekvieną dieną, kai jūs žiūrėsite į šią eilutę, galvokite apie tai, kad Dievo malonė duoda jums jėgų gyventi teisy gyvenimą.

Melskitės ir dėkokite Dievui už Jo pažadą duoti jums jėgų, kad pasikeistų jūsų gyvenimas.

Pirmadienis

Perskaitykite Gal 1, 6–9.

Užrašykite savo Biblijos tyrinėjimo sąsiuvinyje įvykį, kai jūs išgirdote, kad kažkoks žmogus kalbė-

jo apie Dievą, bet kalbėjo neteisingai. Ar panašu tai buvo į „kitą evangeliją“, aprašytą Pauliaus (6 eil.) .
Pagalvokite, kokią reikšmę Paulius suteikia žodžiams „Kristaus Evangelija“ (7 eil.).
Parašykite Dievo padėti jums suprasti Gerosios naujienos reikšmę asmeniškai jums.

Antradienis

Perskaitykite arba pasakykite mintinai Jn 3, 16. Šis tekstas taip gerai žinomas, kad kartais mes nepagalvojame apie jo reikšmę. Pagalvokite apie tai.

Paskambinkite arba asmeniškai pakalbėkite su trim bažnyčios nariais, kuriuos jūs laikote uoliais krikščionimis. Paprašykite kiekvieno iš jų vienu sakiniu paaiškinti, ką reiškia Jn 3, 16 būtent jiems. Parašykite jų atsakymus ir pridėkite savo.

Melskitės ir dėkokite Dievui už tą darbą, kurį Jis daro kitų žmonių gyvenimuose.

Trečiadienis

Palyginime apie prarastą avį (Mt 18, 12–14) Dievo meilė parodoma ganytojo susirūpinimu vienintele prapuolusia avimi. Pateikite dar du pavyzdžius iš gamtos, kuriuose jūs matote Dievo meilę jums.

Melskitės ir dėkokite Dievui už visas Jo pastangas prisibelsti su Savo meilės žinia iki kiekvieno žmogaus.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Gal 2, 17–21.

Šios eilutės paaiškina, kaip Paulius supranta Kristaus Evangeliją. Savo žodžiais paaiškinkite Pauliaus parašytų žodžių reikšmę: „Esu nukryžiuotas kartu su Kristumi. Aš gyvenu, tačiau nebe aš...“ (20 eil.). Parašykite savo pamąstymus į Biblijos tyrinėjimo sąsiuvinį.

Sugiedokite giesmę apie tai, kaip Jėzus atnaujina ir keičia žmones.

Melskitės ir dėkokite Dievui už naują gyvenimą Jėzuje.

Penktadienis

Šeimos pamaldų metu papasakokite savo šeimos nariams tai, ko jūs mokėtės šią savaitę.

Pažiūrėkite jūsų šeimyninį albumą. Atkreipkite dėmesį į tai, kaip laikui bėgant pasikeitė jūsų artimieji.

Pasakykite mintinai įsimintiną eilutę.

Melskitės ir šlovinkite Dievą už tai, kad Dievas atsiskleidė jums per Kristų. Padėkokite Jam už tai, kad Jis padeda jums augti Jame.

9 pamoka

VYKSTASTATYBOS

Įsimintina eilutė: „Tepadaro jie Man šventyklą, idant galėčiau gyventi tarp jų“ (Iš 25, 8).

Tyrinėjimo tekstai: Iš 35, 30– 40, 38.

Pagrindinė mintis: Dievas yra tarp mūsų pamaldų metu.

Ar jūs kada nors dalyvavote statybose? Ar dalyvaujate jūs pamaldų vedime? Jei taip, tai kaip? (Iš 35, 30 – 40, 38.)

Tuo metu, kai Mozė buvo ant kalno ir bendravo su Dievu, izraelitai nusprendė pasidaryti aukso veršį ir jį garbinti. Kol Dievas davė Mozei nurodymus, kaip pastatyti šventyklą, kad Jis galėtų būti su Savo tauta, ta pati tauta elgėsi taip, tarsi Dievo visai nebūtų.

Bet, praėjus nemaloniui laikui, Dievas ir Jo tauta susijungė vieningame darbe. Mozė pranešė tautai ypatingus Dievo duotus nurodymus, kad pastatytų žemišką dangiškos šventyklos kopiją. Bet Dievas neapsiribojo vien tik nurodymais. Jis davė Becaleliui iš Judo giminės ypatingą įvairių amatų talentą. Jis sugebėdavo gaminti dirbinius iš aukso, sidabro bei vario, o taip pat iš brangakmenių ir medžio. Dievas taip pat apdovanojo ir Oholiabą iš Dano giminės atlikti visokį raižytojo ir audėjo darbą, o taip pat palaimino sugebėjimu mokyti kitus šių amatų.

Bet jie nebuvo vieni. Viešpats taip pat apdovanojo ypatingais talentais, sugebėjimais ir daugelį kitų žmonių. Visi izraelitai ruošėsi šventyklos, kurioje jie galėtų garbinti Dievą, kur Dievas galėtų būti tarp jų, statybos pradžia.

Statybininkai ir amatininkai nebuvo vieninteliai žmonės, kurie dalyvavo šiame dideliame projekte. Kad būtų pastatyta padangtė, reikėjo daugelio statybos medžiagų. Patys žmonės turėjo paaukoti iš savo asmeninių atsargų tai, ko reikėjo. Mozė pranešė žmonėms, kokių medžiagų ir kokią kiekį reikia sunėsti. Jis taip pat pasakė, kad Dievas norėjo priimti dovanas tik iš tų, kurie Jį mylėjo ir iš visos širdies norėjo paaukoti ką nors padangtės statybai.

Ir tada prasidėjo darbas. Nagingi meistrai dirbdavo kiekvieną dieną. Kiekvieną dieną žmonės atnešdavo savo auksą, sidabrą, brangenybes ir daug kitų dalykų, kurių reikėjo darbui.

Kartą amatininkai ir statybininkai atėjo pas Mozę. Jie prašė perduoti tautai, kad aukų jau pakanka ir daugiau nieko nešti nebereikia. Žmonės atnešė tiek daug, kad medžiagų buvo daugiau, nei reikėjo darbui.

Ir tada Mozė liepė žmonėms daugiau nieko nebenešti.

Bet statybos tęsėsi. Pirmiausia padangtės sienoms buvo paruošta dešimt dangų iš mėlynos, tamsiai raudonos ir violetinės vilnos, ant kurių meistriškai buvo išsiuvinėti kerubai. Meistrai sujungė jas auksinėmis kilpomis ir sąsagomis. Viršum tų dangų buvo dangos iš ožkos vilnų, o galiausiai sienas dengė oda, kad apsaugotų esant blogam orui.

Buvo padaryti rėmai su sidabrinėmis kilpomis, o taip pat sijos – ir visa tai buvo padengta aukso. O uždanga įėjimui į padangtę buvo padaryta siuvinėtais raštais iš mėlynos, tamsiai raudonos ir violetinės vilnos.

Etapas po etapo buvo statoma padangtė, tarsi žingsnis po žingsnio žmonės vėl mokėsi tikėti ir garbinti Dievą. Becalelis pats ėmėsi daryti Sandoros Skrynią. Jis išėikvojo nemažai jėgų, kad padarytų malonės sostą ir kerubus, dengiančius jį savo sparnais. Kitiems amatininkams jis liepė padaryti stalą, žvakidę, po to smilkalų aukurą ir deginamųjų aukų aukurą, o taip pat ir praustuvą.

Po viso to buvo padaryti tarnavimo drabužiai levitams ir kunigams bei ypatingi priedai, reikalingi tarnavimui šventykloje.

Viską susumavus, padangtės statybai žmonės surinko daugiau nei toną aukso. Taip pat žmonės atnešė 3440 kg sidabro ir 2421 kg vario. Visa tai yra neskaičiuojant brangakmenių, audeklų, vilnos, brangių medžių ir odų. Mozė atidžiai apžiūrėjo visą žmonių atliktą darbą ir buvo patenkintas, nes viskas buvo atlikta pagal Dievo duotus nurodymus. Mozė buvo labai patenkintas. Dievas taip pat džiaugėsi. Dievas davė Mozei ypatingą nurodymą, kad padangtė turi būti pastatyta tam tikroje vietoje ir joje išdėstyti visus daiktus, būtent, pirmojo mėnesio pirmąją dieną.

Kai viskas buvo paruošta, debesis, kuriame buvo Dievas, apdengė padangtę. Ją pripildė Dievo šlovė. Nuo tos akimirkos Dievas buvo su Savo tauta visame jų kelyje į pažadėtąją žemę.

Kai debesis pakildavo nuo padangtės, žmonės susirinkdavo savo daiktus, palapines ir keliaudavo toliau, o kai debesis pasilikdavo virš padangtės, tai ir žmonės nejudėdavo iš tos vietos.

Sabata

Pasidalykite su tėvais praėjusios pamokos įspūdžiais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Vyksta statybos.“

Išmokite mintinai įsimintiną eilutę.

Paprašykite Dievo, kad Jis parodytų jums, koku būdu Jis nori būti su jumis.

Pirmadienis

Perskaitykite Iš 36, 1–7.

Pagalvokite, ką reiškia dvi žmonių grupės, apie kurias kalbama šiose eilutėse.

Savo Biblijos tyrinėjimo sąsiuvinyje parašykite, kaip kiekviena žmonių grupė garbino Dievą.

Paklauskite Dievo, kaip jūs daug produktyviau galėtumėte dalyvauti tarnavime.

Antradienis

Atverskite Biblijoje Iš 37; 38.

Nupieškite ant atskirų lapų šiuos daiktus taip, kaip jūs juos įsivaizduojate: Sandoros Skrynią (Iš 37, 1–9), stalą (10–16 eil.), žvakidę (17–24 eil.), smilkalų aukurą (25–29 eil.), deginamųjų aukų aukurą (38, 1–7 eil.), praustuvą (8 eil.).

Melskitės ir dėkokite Dievui už tuos talentus ir sugebėjimus, kuriuos Jis jums davė. Paprašykite Jo pagalbos padėti jums naudoti juos tarnaujant Jam.

Trečiadienis

Pakartokite tekstus, apie kuriuos buvo kalbama antradienį.

Aptarkite su kuriuo nors iš suaugusiųjų, koku būdu šie daiktai izraelitams padėjo garbinti Dievą. Kokiam tarnavimui buvo paskirtas kiekvienas iš daiktų, buvusių padangtėje?

Pagalvokite, kaip kiekvienas iš šių tarnavimų galėtų padaryti jūsų šeimos ar bažnyčios pamaldas įdomesnėmis ir prasmingesnėmis.

Pasimelskite Dievui ir paprašykite Jo pagalbos daug rimčiau garbinti Jį.

Ketvirtadienis

Ištyrinėkite Iš 36 – 40. Detaliose nuorodose, kurias mes čia randame, yra tokių terminų, kurių mes nevartojame mūsų kalboje šiandien. Žodyne arba Biblijos komentaruose suraskite šių žodžių reikšmę: kerubai, efodas, lazuritas, petnešos, krūtinės dėklas.

Pakartokite įsimintiną eilutę.

Melskitės ir prašykite Dievo paruošti jus kartu su kitais pamaldų vedimui šią sabatą.

Penktadienis

Perskaitykite Iš 27, 9–19.

Paskaičiuokite, kokio didumo buvo padangtės kiemas.

Palyginkite padangtės kiemo ir teritorijos, kurioje stovi jūsų maldos namai, dydžius.

Melskitės ir dėkokite Dievui už savo bažnyčią. Prisiminkite savo mėgstamiausią pamaldų dalį.

MALDOS KARYS

Įsimintina eilutė: „Viešpatie, išmokyk mus melstis” (Lk 11, 1).

Tyrinėjimo tekstai: 1 Kar 8, 22–53; 2 Met 5 – 7.

*Pagrindinė mintis: **Užtarimo malda – tai vienas iš Dievo šlovinimo būdų.***

Ar jūs kada nors buvote dideliame žmonių susirinkime, kai daug žmonių susirinko švęsti kažkokia proga? Taip pat vyko ir tada, kai Saliamonas sušaukė visą Izraelio tautą, kad pašvęstų naująją šventyklą Viešpačiui. (1 Kar 8, 22 – 53; 2 Met 5 – 7)

Karalius Saliamonas stovėjo prieš puikią šventyklą, kurią jis pastatė Dievui. Ši šventykla buvo žymiai didesnė ir daug didingesnė negu kilnojama padangtė, kuri buvo pastatyta dar tais senais laikais, kai Mozė vedė Izraelio tautą į pažadėtąją žemę.

Praėjo septyneri metai nuo to laiko, kai Saliamonas išleido įsakymą dėl šios šventyklos statybos. Pagaliau atėjo jos pašventinimo diena. Visa Izraelio tauta susirinko aplink šventyklą ir stovėjo laukdama. Karaliai ir valdytojai iš kitų šalių, kurie specialiai atvyko tam, kad daugiau sužinotų apie įžymųjį karalių Saliamoną ir apie jo Dievą, taip pat dalyvavo šiame įvykyje.

Septintas mėnuo puikiai tiko švenčių šventimui. Visas derlius buvo nuimtas, o sėjos laikas dar nebuvo prasidėjęs. Palapinių šventės metu septynias dienas žmonės dėkojo Dievui už surinktą derlių. Dabar žmonėms reikėjo išaukštinti Viešpaties malonę ir pašvęsti Jam naują šventyklą, atnaujinant sandorą su Juo.

Štai pasirodė einanti procesija. Priekyje nešė Sandoros Skrynią, kurią padangtei buvo padaręs Becalelis dar dykumoje. Dabar Sandoros Skrynia turėjo užimti savo vietą naujoje šventykloje. Po kiekvienų šešių žingsnių kunigai sustodavo ir aukodavo aukas Dievui.

Ir štai kunigai ir giedotojai užėmė savo vietas. Tai buvo baltai apsirengę levitai, rankose laikantys cimbolus ir arfas, o taip pat šimtas dvidešimt kunigų, grojančių trimitais. Netikėtai Dievo šlovės debesis pripildė šventyklą. Ir tada karalius Saliamonas atsiklaupė, užkopęs ant specialios aikštelės, kuri buvo kieme netoli aukuro, ir kurią jis specialiai paruošė šioms iškilmėms. Kai jis malda kreipėsi į Viešpatį, jo balsą girdėjo visi susirinkę. “Pašlovintas Tu, Izraelio Dieve, kuris įvyk- dei tai, ką sakei. Viešpatie, Izraelio Dieve, nėra į Tave panašaus Dievo. Tu laikaisi Sandoros ir rodai meilę Savo tarnams, kurie Tavo akivaizdoje iš visos širdies elgiasi dorai.

Bet argi iš tikrųjų Dievas gyvens žemėje? Net dangus ir dangaus aukštybės negali Tavęs sutalpinti. Kaipgi galėtų tai padaryti šie Namai, kuriuos aš pastačiau. Tačiau atsižvelk į Savo tarno maldą. Aš toks mažas ir menkas. Išgirsk mano maldą. Kai aš ir mano tauta meldžiamės Tau, išgirsk šioje vietoje, išgirsk Savo dangaus buveinėje.

Jeigu kas nusidės ir pakliūs į savo priešų rankas, bet atgailaus ir prašys atleidimo, išgirsk jį ir atleisk nuodėmę jo. Jei nebus lietaus dėl tautos nuodėmės, ir jei jie melsis ir prašys Tavo atleidimo, išgirsk jų maldą ir siųsk lietų jų žemei.

Jeigu krašte kiltų badas ar maras arba priešas apgultų, išgirsk Savo tautos maldą ir padėk jiems, ir išgydyk juos, kad tikėtų Tavimi, pažintų Tave ir eitų Tavo keliais.

Tarp Izraelio daug kitataučių ir daugelis atėjo čia, kad sužinotų apie Tave. Išgirsk jų maldas ir padėk jiems pažinti Tave ir pamilti Tave, kaip Tavo tauta Izraelis. Tegul žino jie, kad šie Namai, kuriuos aš pastačiau, Tavo vardu bus vadinami.

Jeigu Tavo tauta eina į karą ir meldžiasi, išgirsk ir sustiprink juos. Jeigu jie nusideda prieš Tave, nes nėra žmogaus, kuris nenusidėtų, ir Tu supykęs ant jų, atiduosi juos priešų nelaisvei, bet vėliau jie atsiminę Tave iš visos širdies melsis Tau, tai išgirsk jų malda, atleisk ir padaryk, kas jiems reikalinga.

Dieve mano, tegul bus Tavo akys ir ausys atvertos maldoms šioje vietoje. Išgirsk malda, kuria aš meldžiuosi Tavo šventykloje. Tegul Tavo kunigai ir tauta turi išgelbėjimą ir laimę. Atsimink Dovydą, Savo tarną, ir nenusigręžk nuo manęs, nes Tu patepei mane Savo tautos karaliumi.”

Netikėtai iš dangaus nusileido ugnis ir apėmė visą auką. Viešpaties šlovė pripildė namus. Visas Izraelis nusilenkė prieš Dievą.

Saliamonas meldėsi ne tik už save, bet ir už visą tautą, taip pat ir už svečius, atvykusius iš kitų šalių. Dievas atsakė į šią malda ir padarė Savo dalyvavimą matomą, aiškų ir jaučiamą.

Buvo aukojama daug aukų, skambėjo muzika, girdėjosi giedojimas ir garbinimas, bet Saliamono malda liko viena iš svarbiausių šio garbinimo dalių. Tas pat vyksta ir šiandiena.

Tarpininkavimo malda – tai vienas iš Dievo garbinimo būdų.

Sabata

Pasidalykite su tėvais praėjusios pamokos įspūdžiais.

Pasimelskite už žmogų, kurio vardą jūs užsirašėte šiai dienai į maldos kalendorių, kurį jūs pasidarėte sabatoje per pamoką.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Maldos karys.”

Išmokite mintinai įsimintiną eilutę.

Pasimelskite už žmogų, kurio vardą jūs užsirašėte šiai dienai. Prašykite Dievo, kad Jis išpildytų jo reikmes ypatingu būdu.

Pirmadienis

Perskaitykite 1 Kar 8, 23–24. Šventyklos pašventinimo malda Saliamonas pradėjo šlovinimu ir padėka, po to pažadais, kuriuos Dievas išpildė.

Išvardykite būdus, kuriais Dievas išpildo Savo pažadus jūsų gyvenime. Savo Biblijos tyrinėjimo sąsiuvinyje parašykite tris palaiminimus, už kuriuos jūs dėkingi Dievui.

Pasimelskite už žmogų, kurio vardą jūs užsirašėte šiai dienai. Atsiminkite, kad malda yra vienas iš Dievo garbinimo būdų.

Antradienis

Perskaitykite 1 Kar 8, 27.

Pagalvokite, kaip būtų atrodžiusi šventykla, jei jūs vadovautumėte Viešpaties namų statybos darbams šiomis dienomis.

Ant atskiro popieriaus lapo nupieškite tą vietą, kuri, jūsų nuomone, tiktų Dievo šventyklai.

Pasimelskite už tą žmogų, kurio vardas užrašytas jūsų maldos užrašuose. Būkite konkretūs savo maldoje.

Būkite atidūs tiems atsakymams, kuriuos Dievas siunčia į jūsų maldas dėl aplinkinių, nepamirškite dėkoti Jam.

Trečiadienis

Perskaitykite Fil 4, 6.

Jeigu jūs galėtumėte įvertinti savo gyvenimą pagal skalę, kur vienas balas – tai “gili depresija”, o dešimt – “visiškas pasitenkinimas”, tai kokį balą jūs pasirašytumėte sau?

Pasimelskite už žmogų, kurio vardą jūs užsirašėte šiai dienai, o taip pat už save, kad Viešpats suteiktų Savo ramybę ir pasitenkinimą.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Fil 4, 6.

Savo Biblijos tyrinėjimo užrašuose užrašykite tris dalykus, kurie rūpi jums.

Maldoje pateikite savo “susirūpinimus” Dievui ir paprašykite Jo padėti nugalėti neigiamus jausmus, o taip pat pasimelskite už tą žmogų, kurio vardą jūs užsirašėte šiai dienai.

Nepamirškite pasakyti tiems žmonėms, kad jūs meldžiatės už juos.

Penktadienis

Perskaitykite Rom 12, 12.

Susisiekite su savo draugu ir paprašykite pasimelsti kartu su jumis.

Su savo draugu suplanuokite konkretų laiką kiekvieną savaitę arba susitikti, arba paskambinti vienas kitam tam, kad pasimelstumėte.

Vėl pasimelskite už žmogų, kurio vardą jūs užsirašėte šiai dienai. Ieškokite atsakymų iš Dievo.

11 pamoka

ŠLOVINSIU DIEVĄ

Įsimintina eilutė: “Giedosiu, Viešpatie, apie Tavo gerumo darbus amžinai, savo lūpomis apsakysiu visoms kartoms Tavo ištikimybę” (Ps 89, 2).

Tyrinėjimo tekstai: Iz 25; 26.

Pagrindinė mintis: Muzika – tai galingas Dievo garbinimo būdas.

Diana sunkiai atsikvėpė, išjungė radiją ir išėjo į salę, kur kiekvieną penktadienio vakarą visa šeima rinkdavosi pamaldoms. “Kodėl aš turiu išjungti radiją todėl, kad atėjo sabata? Ne žmogus sabatai, o sabata žmogui”, – su nepasitenkinimu ji griuvo ant sofos.

Dovydas įsiterpė: “Diana, tu juk žinai, kad šį tekstą reikia suprasti ne taip”. Diana pažiūrėjo į savo jaunesnįjį brolių ir ignoravo jo pastabą. “Bet kokių atveju aš manau, kad turiu teisę įsijungti bet kokią muziką sabatoje, jei man tai teikia džiaugsmą. O kada man gerai, tai aš, gal būt, daugiau galvosiu apie Dievą”.

“Kodėl gi tau nepasižiūrėjus “garbinimo” žodžio reikšmės Biblijoje?” – pasiūlė mama.

Dovydas pašoko, atnešė žodyną ir pradėjo ieškoti to žodžio. Diana net nepajudėjo. “Suraudau! – pasakė jis, versdamas puslapį. – Tai reiškia “pagarbą”, “garbinimą, išreiškiamą dieviškai esybei” – perskaitė jis. Po to užvertė žodyną ir išėjo iš kambario.

“Na, – pasakė mama, – tu juk matai, kad sabata ir garbinimas susiję su pagarbos ir ištikimybės išraiška Dievui. Kaip tu manai, kokią muziką Dievas norėtų išgirsti sabatoje?” “Na, jei tu į tai taip žiūri, – atsakė Diana, – tai išeina, kad man reikia groti ir dainuoti tik tas dainas, kurios išaukština Dievą, o ne tas, kurios džiugina mane”. “Teisingai mąstai, – pasakė tėtis ir paėmė į rankas Bibliją. – Kur nuėjo Dovydas?”

“Aš niekada nežinau, ką jis yra pasiruošęs padaryti kitu momentu”, – atsakė Diana.

Po minutės į kambarį įsiveržė Dovydas, rankoje laikydamas popieriaus lapą: “Aš ką tik pažiūrėjau žodį “muzika” kompiuterio diske, į kurį surašytos visos E. Vait knygos. Paklauskite: “Muzika buvo sukurta šventam tikslui, tam, kad priartintų mūsų mintis prie to, kas tyra, kilnu, didinga ir žadintų mūsų sieloje atsivadimą ir dėkingumą Dievui. Giedojimas pamaldų metu yra tokia pat jų dalis, kaip ir malda” (“Ugdymas”, p. 62,63)”.

“Tau, turbūt, labai patinka landžioti po žodynus? Taip?” – paklausė savo brolio Diana.

“Ačiū, Dovydai”, – pasakė tėvas, versdamas Biblijos puslapius. “Tai man primena šlovinimo giesmę, užrašytą Izaijo knygoje. Atsiverskime 25 ir 26 skyrius ir pažiūrėkime, ar atitinka Izaijo giesmė tam apibūdinimui, kurį ką tik surado Dovydas”.

Sušlamėjo puslapiai ir kiekvienas šeimos narys atsivertė 25 ir 26 pranašo Izaijo skyrius savo Biblijose. Po to jie iš eilės perskaitė juos.

Kai skaitymas buvo pabaigtas, tėvas paklausė: “Na kaip? Ar išgirdote Izaijo giesmėje pagarbą, garbinimą, išreiškiamą Dievui?”

“Aš girdėjau, kaip Izaijas daug kartų dėkojo Dievui”, – pasakė mama.

“Aš girdėjau kaip jis sakė, kad jo siela veržiasi į Dievą”, – pridūrė Diana.

Kurį laiką ji patylėjo, o po to pridūrė: “Aš manau, kad Izaijas norėjo pasakyti, jog mes turime jausti žodžių ir muzikos jėgą tarnavime Dievui. Bet aš ne visai suprantu, kaip tai pasiekti praktikoje”.

Dovydas pasakė: “Diana, atsimeni, tu praėjusią vasarą parašei giesmę. Tai buvo labai gera giesmė. Joje tu giedojai Dievui apie tai, kad tu myli Jį, dėkoi Jam už krikščionišką stovyklą ir draugus, o taip pat giedojai apie savo viltį į tai, kad niekada nenustosi mylėti Jo”.

“Taip, atsimenu. Tada aš jaučiau nuostabų Dievo artumą. Aš maniau, kad niekada nepasitraukčiau nuo Jo ir visada giedosiu giesmes, primenančias man apie tai, koks Jis man brangus. Kaip aš galėjau taip susipainioti?”

Mama pasakė: “Supranti, Diana, mums visiems patinka skirtinga muzika ir nieko nėra blogo klausytis geros pasaulietiškos muzikos”.

Diana atsakė: “Bet kai mes šlovinam Dievą, giesmių žodžiai turi šlovinti Jį ir traukti mus prie Jo”.

“Gal būt ir nėra blogai klausytis kai kurias iš mano mėgstamiausių dainų, kuriose nėra giedama apie Dievą, bet jei aš dalyvauju pamaldose, man reikia šlovinimo giesmių. Kartais aš kuriu savo pačios giesmes apie Dievą, pabudusi anksti ryte”.

“Nejaugi? Tikrai, muzika – tai galingas būdas tarnauti Dievui”. Šį kartą Dovydas paerzino ją.

“Ar tai ne tie šauksmai, kurie pasigirsta iš tavo kambario kiekvieną kartą, kai suskamba žadintuvas?” Tėvas suspėjo pasakyti, kad atėjo laikas melstis, anksčiau, negu Diana pradėjo siekti Dovydo, kad atsiskaitytų su juo už tokį juokelį. “Pagiedokime mūsų šiandieninę malda”, – pasakė tėtis.

Diana sugriebė Dovydą už rankos, stipriai suspaudė ją ir susitaikančiai nusišypsojusi, atsistojo kartu su juo, mama ir tėčiu į ratą. Visa šeima nulenė galvas ir šlovinimo giesmė pakilo pas Dievą.

Sabata

Pasidalykite su tėvais praėjusios pamokos įspūdžiais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Šlovinsiu Dievą”.

Išmokite mintinai įsimintiną eilutę.

Sugiedokite Dievo šlovinimo giesmę Dievui.

Pirmadienis

Perskaitykite Iz 25.

Užrašykite dvi tris giesmes, kurios primintų jums pranašo Izaijo 25 skyrių. Jei turite tas giesmes įrašytas kompaktiniame diske, tai perklausykite jas ir atkreipkite ypatingą dėmesį į žodžius.

Pagalvokite apie skirtumus ir panašumus tarp tų giesmių ir Izaijo 25 skyriaus.

Paprašykite Dievo padėti jums būti apdairiems pasirenkant muziką.

Antradienis

Perskaitykite Iz 26, 1–19.

Sukurkite giesmę ar eilėrašį. Atspindėkite ten savo dėkingumą Dievui už tai, kad Jis laimina jūsų gyvenimą. Būkite konkretūs savo dėkingume.

Pagiedokite savo giesmę arba kitą giesmę vietoje maldos.

Trečiadienis

Perskaitykite Iz 26, 5–6.

Peržiūrėkite žurnalus ir laikraščius.

Suraskite arba paprašykite kieno nors iš vyresnių padėti jums surasti bent tris pavyzdžius iš paskutinių žinių, kuriose išsipildo tų dviejų eilučių pranašystės.

Prašykite Dievo padėti jums suprasti, ką reiškia įvykiai, vykstantys pasaulyje, pranašystės šviesoje.

Ketvirtadienis

Ar žinote, kad Iz 25 ir 26 skyriai yra Dievo šlovinimas už visa tai, ką Jis padarė Savo tautai. Tačiau kartais Dievas leidžia kai kuriuos išgyvenimus Savo vaikų gyvenime.

Suraskite tris Šventojo Rašto tekstus, kurie būtų padrąsinimas žmogui, išgyvenančiam sunkius laikus.

Padarykite gražų atviruką ir parašykite ant jo tuos pažadus. Padovanokite tą atviruką kam nors, kas išgyvena sunkius laikus savo gyvenime.

Sugiedokite šlovinimo giesmę maldą.

Penktadienis

Suplanuokite ir paruoškite ypatingus pietus savo šeimai ar nedidelei draugų grupei.

Po bendrų pietų kartu perskaitykite Iz 25 skyrių ir aptarkite tokį klausimą. Koku būdu šie puikūs pietūs primena mums tai, kad Dievas rūpinasi mumis? Kalbant dabartine kalba, atsakykite į klausimą, kaip Dievas padeda mums nugalėti mūsų "priešus"?

Pagiedokite šlovinimo giesmę visi kartu.

12 pamoka

NENUGALIMIEJI

*Įsimintina eilutė: „**Todėl rūpestingai žiūrėkite, kaip jūs elgiatės, kad nebūtumėte tartum neišmanėliai, bet kaip išmintingi, gerai naudojantys laiką, nes dienos yra piktos. Nebūkite neprotingi, bet supraskite, kokia yra Viešpaties valia“ (Ef 5, 15–17).***

Tyrinėjimo tekstai: Dan 3.

Pagrindinė mintis: Mes turime šlovinti Dievą kiekvienu savo sprendimu.

Ar kada nors jums atrodė, kad neverta teisingai elgtis? Ar kada nors jums atrodė, kad jūsų sąžiningumas nederamas? Įsivaizduokite sau, kad panašiai galėjo mąstyti ir trys jaunuoliai, apie kuriuos kalbėsime vėliau, bet jie parodė savo ištikimybę iki galo.

Vakar aš buvau neįtikėtino įvykio liudininkas, kuris privertė mane mąstyti apie tai, ką reikšia tarnauti gyvajam Dievui. Aš dirbu vienu iš valdytojų pas Babilono karalių Nebukadnecarą. Jis pastatė didelę 30 metrų aukščio ir 3 metrų pločio auksinę statulą. Jis pastatė ją plačiame lauke taip, kad visi ją matytų.

Po to jis pakvietė visus aukštus savo karalystės pareigūnus į statulos pašventinimo iškilmes. Kai visi buvo susirinkę, šauklys garsiai paskelbė: „Jums įsakyta, išgirdus muzikos instrumentų garsą, parpulti ir pagarbinti aukso statulą, kurią pastatė karalius Nebukadnecaras. O kas neparpuls ir nepagarbins, tas bus tuojau pat įmestas į krosnį, plieskiančią ugnimi“.

Tai buvo ta pati krosnis, už kurią aš buvo atsakingas. Mano kariai turėjo į ją įmesti kiekvieną, kuris nepaklus karaliaus įsakymui.

Tarp pakviestųjų buvo trys žydų jaunuoliai, kurie buvo karaliaus valdytojai. Jie nusprendė, kad negarbina Nebukadnecaro statulos todėl, kad garbino vienintelį ir tikrąjį Dievą. Užuot nuslėpę savo įsitikinimus ir nusilenkę, kad išvengtų siaubingos mirties įkaitintoje krosnyje, jie stovėjo išsitiesę ir ryškiai išsiskyrė didelės minios fone, kurie savo veidu buvo nusilenkę iki žemės.

Žinoma, iškart atsirado „geradėjų“, kurie tuoj pat paskundė juos karaliui.

Kai Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas (tokie buvo jų vardai) buvo atvesti pas karalių, tada, įtūžęs iš pykčio, jis paklausė: „Ar tai tiesa, kad jūs netarnaujate mano dievams ir negarbinat aukso statulos, kurią aš pastačiau?“ Ir net nesulaukęs jų atsakymo, jis vėl pasiūlė jiems pagarbinti statulą, skambant muzikai. Jis parodė jiems mane ir krosnį, kuri laukė jų, jei jie neišpildytų jo įsakymo. Bet trys jaunuoliai atsakė: „Mums nėra reikalo ką nors tau atsakyti. Jei mūsų Dievas, kuriam tarnaujame, gali mus išgelbėti iš ugnimi plieskiančios krosnies ir tavo rankos, karaliau, teišgelbsti. Bet jeigu ne, karaliau, tebūna tau žinoma, kad mes tavo dievams netarnausime ir aukso statulos, kurią tu pastatei, negarbinsime.“

Nebukadnecaras įtūžo ir liepė man septynis kartus stipriau iškūrenti krosnį, negu paprastai buvo kūrenama.

Aš nežinojau, kad krosnį galima iškūrenti dar stipriau, bet įvykdžiau įsakymą. Aš pakviečiau pačius stipriausius karius, kad jie atneštų jaunuolius prie krosnies ir įmestų į ugnį.

Liepsnos tuoj nužudė karius. Trys žydų jaunuoliai nukrito į krosnį, bet po to atsistojo ir vaikščiojo ugnies liepsnose. Netikėtai karalius Nebukadnecaras sušuko: „Argi ne tris vyrus įmetėme į krosnį surištus?“ Jie atsakė karaliui: „Tikrai taip, o karaliau“. „Žiūrėkite, aš matau keturis palaidus vyrus, vaikščiojančius ugnies liepsnose. Jie visiškai nepaliesi! O tas ketvirtasis atrodo lyg dangiškoji būtybė!“

Koks nuostabus reginys! Krosnyje, kuri buvo tokia karšta, kad net sudegė sargybiniai, keturi vyrai vaikščiojo ugnyje, lyg tai būtų paprastas pasivaikščiojimas.

Tada Nebukadnecaras priėjo prie krosnies ir pakvietė jaunuolius: „Šadrachai, Mešachai ir Abed Negai, aukščiausiojo Dievo tarnai, išeikite! Ateikite čia!“

Kai jie išėjo, mes pastebėjome, kad virvės ant jų rankų buvo sudegusios, o drabužiai ir plaukai net nekvepėjo dūmais.

Tada Nebukadnecaras pasakė: „Tebūna pašlovintas Šadracho, Mešacho ir Abed Nego Dievas! Jis atsiuntė Savo angelą ir išgelbėjo Savo tarnus, kurie Juo pasitikėjo! Jie nepakluso karaliaus įsakui ir sutiko

verčiau atiduoti savo kūnus, negu kokiam kitam dievui tarnauti ir jį garbinti, išskyrus jų pačių Dievą.“

Visi nustebę lingavo galvomis ir tada Nebukadnecaras davė dar vieną netikėtą paliepimą: „Įsakau visų kalbų tautoms ir gentims: kas tik nepagarbiai kalbės apie Šadracho, Mešacho ir Abed Nego Dievą, tas bus sudraskytas į gabalėlius ir jo namai bus išgriauti, nes nėra jokio kito Dievo, kuris galėtų taip išgelbėti.“

Sabata

Pasidalykite su tėvais praėjusios pamokos įspūdžiais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Nenugalimieji“. Pakartokite įsimintiną eilutę tris kartus ir išmokite ją.

Melskitės ir dėkokite Dievui už tai, kad Jis visada su jumis, nesvarbu, su kokiomis problemomis jūs besusidurtumėte.

Pirmadienis

Perskaitykite Dan 3 skyrių.

Paskambinkite trim savo draugams arba klasiokams ir užduokite jiems du klausimus: 1. Ką tu labiausiai vertini gyvenime? 2. Ar galėtum visiems metams to atsisakyti už milijoną?

Pagalvokite, kokių būdu tie du dalykai yra susiję su Šadracho, Mešacho ir Abed Nego istorija? Kas jūsų gyvenime kartais pakeičia pačias svarbiausias tiesos vertybes?

Prašykite Dievo padėti jums vertinti Jį labiau negu bet ką kitą.

Antradienis

Pažiūrėkite žodyne, Biblijos žodyne arba komentaruose, ką reiškia šie žodžiai iš Danieliaus 3 skyriaus: satrapai, valdytojai, citra.

Savais žodžiais savo Biblijos tyrinėjimo užrašuose užrašykite kiekvieno žodžio reikšmę.

Prašykite Dievo padėti jums pašlovinti Jo vardą tuose sprendimuose, kuriuos jums tenka priimti kiekvieną dieną.

Trečiadienis

Perskaitykite Dan 3, 19–23.

Pagalvokite, kaip kariai matavo krosnies temperatūrą, kad įsitikintų, jog ji iš tikro tapo septynis kartus karštesnė?

Palyginkite, kai jaunuoliai nusprendė garbinti savo Dievą, ugnies krosnis buvo iškūrenta septynis kartus karščiau. Kas pasidaro sudėtingiau jūsų gyvenime, kai jūs vykdate Dievo valią?

Prašykite Dievo būti su jumis jūsų gyvenimo ugnies krosnyse.

Ketvirtadienis

Pakartokite atmintinai (Ef 5, 15–17) įsimintiną eilutę.

Pagalvokite, kas šiame tekste jums padeda suprasti žodžio „garbinimas“ prasmę?

Šadrachas, Mešachas ir Abed Negas pasakė, kad jokiais aplinkybėmis negarbina statulos. Fizinė prasme tai reiškia, kad jie atsisakė nulenkti galvą ir pagarbinti statulą.

Parašykite savo apibūdinimą, kas yra Dievo garbinimas.

Prašykite Jėzaus padėti jums pašlovinti Jį kiekvienu savo sprendimu, kurį jūs priimsite šiandieną.

Penktadienis

Pakartokite atmintinai įsimintą eilutę.

Savo mažajam broliukui ar sesutei nupieškite kai kuriuos instrumentus, išvardintus Dan 3, 10.

Šeimos pamaldų metu aptarkite pamoką su šeimos nariais ir pakalbėkite apie drąsą, kurios reikia, kad pagarbintume Dievą kiekvienu savo sprendimu.

Pasimelskite visa šeima ir prašykite Dievo padėti jums pagarbinti Jį išmintingais ateinančios savaitės sprendimais.

13 pamoka

MATANTIS KIAURAI

Įsimintina eilutė: „Juk Dievas ne taip mato, kaip žmogus; žmogus mato, kas akims matoma, o Viešpats žiūri į širdį“ (1 Sam 16, 7).

Tyrinėjimo tekstai: 1 Sam 16, 1–13.

Pagrindinė mintis: Jėzus žino mūsų mintis.

Ar buvote sutikę tokį žmogų, kuris, atrodo, mato jus kiaurai? Kaip jūs galvojate, ar jam patiko tai, ką jis pamatė jumyse? Ar jums patinka tai, ką jūs matote ir jaučiate savyje? Piemenėliui Dovydui teko susitikti su tokiu žmogumi. (1 Sam 16, 1–13)

Dovydas paglostė ėriuką, gulintį ant jo kelių, paėmė arfą ir giliai atsiduso. Buvo smagu sugrįžti atgal pas avis! Jis prisiminė vakarykščius įvykius, bandydamas suvokti, ką jie reiškia.

Dovydas atsibudo nuo to, kad kažkas sudavė jam per koją. Jo vyriausiasis brolis Eliabas kaip įprastai nusprendė tokiu būdu pažadinti savo brolių.

„Kelkis, arfininke, – suniurnėjo Eliabas. – Pranašas Samuelis mieste. Mūsų šeimą pakvietė kartu su juo atnešti auką.“

„O kaip avys?“ – paklausė Dovydas, sėsdamasis ir prasisitindamas akis. Jis pasimetęs pažiūrėjo į savo aukštą ir raumeningą brolių. Gražus Eliabo veidas išsikreipė su paniekinančia pašaipa.

„Tėvas sako, kad tu turi pasilikti su avimis. Geriau jau aš likčiau su avimis negu eičiau aukoti auką“, – sumurmėjo Eliabas nususukdamas.

Dovydas pašoko ant kojų ir ištarė: „Negalima taip kalbėti!“

„O kas tu toks? Dievo žinianešys?“ – kandžiai atkirto Eliabas. Dovydas net nusipurtė, išgirdęs savo brolio žodžius.

Tuo metu Viešpats jau atskleidė Samueliui, kad Saulius ne tas žmogus, kuris turi būti karaliumi.

„Aš noriu, kad tu eitum pas Jesų į Betliejų ir pateptum karaliumi vieną iš jo sūnų“, – paliepė Viešpats.

„Bet Saulius užmuš mane, jei sužinos apie tai“, – užprotestavo Samuelis.

„Neužmuš. Pasakyk miesto vyresniesiems, kad tu atėjai atnašauti kruvinos aukos ir pakviesk Jesės šeimą aukojimui“, – atsakė Dievas.

Ir tada Samuelis išvyko. Su savimi jis pasiėmė telyčią aukojimui ir ragą aliejaus patepimui. Kai jis atėjo į miestą, jį sutiko vyresnieji išsigandusiais veidais. Jie pagalvojo, kad jis atnešė blogą žinią. Tačiau jų veidai prašviesėjo, kai jis pasakė jiems, jog atėjo paaukoti auką.

Jesė, lydimas septynių sūnų, atėjo į aukojimo vietą. Kai Samuelis pamatė, kaip atrodo vyresnysis sūnus, jo akys sublizgėjo. „Štai turbūt tai tas, kurį Viešpats išsirinko“, – pamanė Samuelis.

Bet tuo metu Samuelis išgirdo Dievo balsą: „Nežiūrėk į jo ūgį ir gražų veidą. Aš atmesiu jį. Aš žiūriu ne taip, kaip tu žiūri. Tu žiūri į išorę: į veidą, į kūną. Aš žiūriu į vidų ir matau žmogaus širdį“.

Samuelis pažiūrėjo į Jesę ir papurtė galvą. „Ne jis“, – pasakė Samuelis. Tada Jesė pašaukė Abinadabą, savo antrą sūnų. „Ne, ne jis“, – pasakė Samuelis. Jesė pašaukė Šamą, savo trečią sūnų. „Ne“, – pasakė Samuelis. Po to, kai visi septyni praėjo pro pranašą, jis vėl papurtė galvą.

„Dievas neišsirinko nė vieno iš jų, – ištarė jis pasimetęs. – Ar visi tavo sūnūs čia?“

„Mano jauniausias sūnus laukuose su avimis“, – atsakė Jesė.

„Pasiųsk jį atvesti nedelsiant, – paprašė Samuelis. – Be jo mes nesėsime valgyti“.

Dovydas stovėjo ir stebėjo avis, kurios gėrė iš upelio. Kai staiga jis pamatė, kad kažkoks nepažįstamasis bėgo link jo nuo kalno.

„Pranašas Samuelis nori tave matyti“, – pasakė pasiuntinys.

„Kam? – Paklausė Dovydas. – O kaip avys?“

Tuo metu brolis, kuris buvo tik nedaug vyresnis už Dovydą, priėjo prie jų ir paėmė jo lazdą. Dovydas nuskubėjo į miestą drauge su pasiuntiniu.

Kai tik Samuelis pamatė Dovydą, jo akyse sužibo viltis. Įdegęs, gražus jaunuolio veidas paraušo nuo bėgimo. Samuelis įsižiūrėjo į jį ir suprato, kad jis buvo toks pat stiprus, kaip ir jo broliai. Bet tuo ir baigėsi jų panašumas. Dovydo akyse jis pamatė tą vidinę ugnį, kurios nebuvo pas jo brolius. Jame jautėsi tyrumas, narsa ir gerumas, kuris, atrodo, plito ant visų, kurie stovėjo šalia jo.

„Patepk jį, – Samueliui pasakė Dievas. – Nes tai jis“.

Samuelis priėjo prie Dovydo. Dovydas pažiūrėjo į tėvą, kuris pritariančiai linktelėjo galvą. Berniukas nusilenkė ir pasveikino pranašą. Dovydo broliai su apmirusia širdimi stebėjo, kaip Samuelis išsitraukė ragą su aliejumi. Kai aliejaus lašai palietė galvą, Dovydas pajuto, kaip šiluma pasklido po visą jo kūną. Tai buvo naujas nepažįstamas jausmas. Jis pajuto savyje jėgų antplūdį, o ramybė pripildė jo širdį. Šis jausmas vėliau daug kartų aplankydavo jį, kai jis ant Betliejaus kalvų kurdavo psalmes Dievui.

Štai ir dabar, vėl sėdėdamas ant kalvos, jis sukūrė dar vieną Dievo šlovinimo giesmę. Jis nežinojo, kas laukia jo ateityje, bet žinojo Tą, kuris visada buvo su juo.

Sabata

Pasidalykite su tėvais savo praėjusios pamokos įspūdžiais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Matantis kiaurai“.

Išmokite atmintinai įsimintiną eilutę. Užrašykite ją markeriu ant veidrodžio ar lango.

Pasimelskite už tai, kad būtumėte atviri prieš Dievą.

Pirmadienis

Perskaitykite 1 Sam 15, 24–29; 16, 1–2.

Pamąstykite, jei Dievas nusprendė, kad Saulius negalėjo daugiau likti karaliumi, tai kodėl nuliūdo Samuelis? Kodėl Samuelis bijojo, kad Saulius nužudys jį, jei išgirs apie naujo karaliaus patepimą?

Jei Saulius būtų pradėjęs mokyti Samuelį, ką jam reikia daryti, tai koku vienu žodžiu būtų galima apibūdinti jo jausmus. O jūs ar kada nors jautėte ką nors panašaus?

Prašykite Dievo, kad daugiau galvotumėte apie savo poelgius, o ne smerktumėte kitų veiksmus.

Antradienis

Perskaitykite 1 Sam 16, 2–5.

Pamąstykite apie tai, kodėl seniūnai išsigando ir paklausė Samuelio, ar jo atėjimas taikingas?

Prisiminkite, ar jūsų gyvenime buvo taip, kad kažkas bijojo jūsų ar atvirksčiai? Paanalizuokite, kodėl taip atsitiko? Ką apie mus galvoja Dievas, kai mes bijome kažko arba kai kiti bijo mūsų?

Padėkokite Dievui už tai, kad mums nereikia bijoti Jo.

Trečiadienis

Perskaitykite 1 Sam 16, 7–11.

Nupieškite arba nulipdykite Eliabą tokį, kokį jūs jį įsivaizduojate.

Pagalvokite apie pažįstamą žmogų, kuris atrodo gražiai, bet jo širdis nėra gera. Kaip jūs tai nusprendėte?

Prašykite Dievo, kad apvalytų jūsų širdį ir mintis.

Ketvirtadienis

Perskaitykite 1 Sam 16, 12–13.

Pagalvokite, koks buvo skirtumas tarp Dovydo ir jo brolių?

Stebėkite jus supančius žmones. Ką gali pasakyti veido išraiška ir veiksmai apie jų vidinį pasaulį?

Sudarykite charakterio bruožų sąrašą, kuriuos Dievas nori matyti žmonėse. Pasinaudokite šiais tekstais: Ps 78, 71–72; 1 Met 28, 9; Lk 16, 10; Mch 6, 8.

Prašykite Dievo, kad šios savybės būtų būdingos jums.

Penktadienis

Visa šeima pagiedokite giesmę pagal Mch 6, 8 mintį. Perskaitykite

1 Sam 16, 1–13.

Parašykite eilėraštį arba giesmę, paremtą šiuo pasakojimu, ir panaudokite įsimintiną eilutę kaip priegiesmį.

Pasimelskite, kad turėtumėte gerą širdį, kuri džiugintų Dievą.